

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

20 март 2019 година *

„Дъмпинг — Внос на керамични плочки с произход от Китай — Член 11, параграфи 4 и 5 и член 17 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 11, параграфи 4 и 5, и член 17 от Регламент (ЕС) 2016/1036) — Отказ да се предостави статут на нов производител износител по смисъла на член 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 — Изготвяне на извадка — Индивидуално разглеждане — Поверителност“

По дело T-310/16

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, установено във Фошан (Китай), за което се явяват В. Spinoit, D. Philippe и А. Wese, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана първоначално от А. Demeneix, М. França и Т. Maxian Rusche, впоследствие от А. Demeneix, Т. Maxian Rusche и N. Kuplewatzky, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Cerame-Unie AISBL, установена в Брюксел (Белгия), представлявана от V. Akritidis, адвокат,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение C(2016) 2136 окончателен на Комисията от 15 април 2016 година, с което се отхвърля искане за статут на нов производител износител по отношение на окончателните антидъмпингови мерки, наложени върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република с Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, J. Schwarcz (докладчик) и С. Piouroulos, съдии,

секретар: Р. Cullen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 юли 2018 г.,

* Език на производството: английски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателят Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, установено във Фошан (Китай), е производител на керамични плочки и част от групата Foshan Lihua.
- 2 На 12 септември 2011 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 от 12 септември 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република (ОВ L 238, 2011 г., стр. 1, наречен по-нататък „окончателният регламент“). Ставките на антидъмпинговото мито са основани на дъмпинговите маржове, установени от разследването, в резултат на което са наложени посочените окончателни мерки (наричано по-нататък „първоначалното разследване“), тъй като същите са били по-ниски от маржовете на вредата.
- 3 В хода на първоначалното разследване Европейската комисия изготвя извадка съгласно член 17 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51), последно изменен с Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2014 година за изменение на някои регламенти, свързани с общата търговска политика, по отношение на процедурите за приемане на определени мерки (ОВ L 18, 2014 г., стр. 1) (наричан по-нататък „основният регламент“) (заменен от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21). По отношение на производителите износители, включени в извадката, на които е бил даден статут на индивидуално третиране съгласно член 9, параграф 5 от основния регламент (понастоящем член 9, параграф 5 от Регламент 2016/1036), са определени индивидуални ставки на антидъмпинговите мита. По отношение на производителите износители, които са оказали съдействие при първоначалното разследване, но не са били включени в извадката, както и по отношение на един производител износител, който е включен в извадката, но не се е ползвал с индивидуално третиране, е наложена ставка на антидъмпингово мито, представляваща съгласно член 9, параграф 6 от основния регламент (понастоящем член 9, параграф 6 от Регламент 2016/1036) среднопретегления дъмпингов марж за производителите износители, включени в извадката, а именно 30,6 %. Осем производители износители, които са оказали съдействие на разследването, представят искания за индивидуално разглеждане на основание член 17, параграф 3 от основния регламент (понастоящем член 17, параграф 3 от Регламент 2016/1036). Взето е решение за индивидуално разглеждане само на единия от тези производители износители, тъй като това няма да затрудни неоправдано задачата на Комисията. Този производител износител очевидно е най-големият от осемте производители износители, поискали индивидуално разглеждане. След оповестяването на окончателните заключения обаче се оказва, че този производител износител не е представил част от необходимата информация, така че отнасящите се до него изводи са направени въз основа на наличните факти съгласно член 18 от основния регламент (понастоящем член 18 от Регламент 2016/1036). По отношение на посочения производител износител, както и на производителите износители, които не са оказали съдействие на първоначалното разследване, ставката на антидъмпинговото мито е определена въз основа на най-големия дъмпингов марж, установен за представителен продукт на производител износител, който е оказал съдействие, а именно 69,7 %.

- 4 Жалбоподателят не е участвал в административното производство по приемане на окончателния регламент, тъй като неговото име не фигурира в приложение I към окончателния регламент. Поради това по отношение на неговия внос на разглеждания продукт се прилага антидъмпингово мито със ставка 69,7 %.
- 5 С писмо от 7 септември 2013 г. жалбоподателят отправя искане до Комисията за междинно преразглеждане, ограничено до дъмпинга, на основание член 11, параграф 3 от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 3 от Регламент 2016/1036). Искането е мотивирано, от една страна, с обстоятелството, че жалбоподателят е въвел нова система за дистрибуция чрез свързано предприятие, и от друга страна, със създаването на нов вид продукт, който не е съществувал в периода 1 април 2009 г.—31 март 2010 г. (наричан по-нататък „периодът на първоначалното разследване“). В искането си за преразглеждане жалбоподателят посочва, че не участвал в първоначалното разследване, тъй като не знаел за крайното местоназначение на продуктите, които през този период продавал изцяло на китайско дружество за търговия.
- 6 На 25 октомври 2013 г. Комисията отговаря на писмото на жалбоподателя. В отговора си Комисията съобщава на жалбоподателя обща и по-конкретна информация относно преразглеждането за статут на нов производител износител по смисъла на член 3 от окончателния регламент.
- 7 Член 3 от окончателния регламент предвижда:

„Когато някой [китайски] производител [...] предостави достатъчно доказателства на Комисията, че не е изнасял продуктите, описани в член 1, параграф 1, с произход от Китайската народна република през периода на разследване (1 април 2009 г. —31 март 2010 г.), че не е свързан с нито един износител или производител, който е обект на мерките, наложени с настоящия регламент, и че или действително е изнесъл разглежданите продукти, или е поел неотменимо договорно задължение да изнесе значително количество за Съюза след края на периода на разследването, Съветът с обикновено мнозинство по предложение на Комисията, след консултация с Консултативния комитет, може да измени член 1, параграф 2, за да въведе за този производител митото, приложимо за оказващите съдействие производители, които не са включени в извадката, т.е. 30,6 %“.
- 8 С писмо от 28 февруари 2014 г. жалбоподателят, от една страна, повтаря искането си за междинно преразглеждане на основание член 11, параграф 3 от основния регламент, и от друга страна, при условията на евентуалност иска преразглеждане за статут на нов производител износител по смисъла на член 3 от окончателния регламент. В този контекст той по-специално посочва, че през периода на първоначалното разследване е продавал цялата си продукция на предприятието за търговия, като не е бил уведомяван за крайното местоназначение на продуктите си. Той признава, че е възможно предприятието за търговия и партньорите му да са изнесли някои от плочките му за Европейския съюз, но отбелязва, че не знае по какъв начин това е било осъществено. Той също заявява, че не е свързан с предприятие, обект на облагане с антидъмпингови мита, и че е поел неотменимо договорно задължение за бъдещи доставки на продуктите му.
- 9 С писма от 8 април и 2 и 17 юни 2014 г. жалбоподателят подновява исканията си за междинно преразглеждане и за предоставяне на статут на нов производител износител. В тях той декларира, че не е изнасял „директно“ разглеждания продукт за Съюза, че е дискриминиран спрямо конкурент, който е поискал междинно преразглеждане и искането му е било удовлетворено, и че — ако Комисията не приеме решение в този смисъл — възнамерява да предяви срещу нея иск за установяване на неправомерно бездействие.

- 10 С писмо от 3 септември 2014 г. Комисията отговаря, че трябва да разполага с цялата поискана от нея информация, за да може да започне и да приключи разследването за междинното преразглеждане, изяснява редица процесуални въпроси и заключава, че все още не разполага с всички необходими документи. С оглед на това тя иска от жалбоподателя да попълни формуляра на заявление за статут на предприятие, което действа в условията на пазарна икономика, предвиден в член 2, параграф 7 буква в) от основния регламент (понстоящем член 2, параграф 7, буква в) от Регламент № 2016/1036). Комисията иска от жалбоподателя да представи доказателства и за твърденията си, че не е изнасял за Съюза през периода на първоначалното разследване, че не е свързан с предприятия, които са обект на въпросните антидъмпингови мита, и че има договор за доставка на разглеждания продукт след периода на износ. Тя потвърждава, че ако условията за прилагане на член 3 от окончателния регламент са изпълнени, жалбоподателят подлежи на облагане със същата ставка на антидъмпингово мито като оказалите съдействие на първоначалното разследване производители износители, които не са включени в извадката, а именно 30,6 %.
- 11 С писмо от 9 октомври 2014 г. жалбоподателят отговаря на Комисията, че възложената му тежест на доказване надхвърля законовите изисквания. Жалбоподателят освен това иска да му бъде признат статут на заинтересована страна в производство по междинно преразглеждане за негов конкурент.
- 12 На 18 декември 2014 г. жалбоподателят получава посочения статут и съответните информационни документи.
- 13 С писмо от 11 декември 2014 г. жалбоподателят предоставя допълнителна информация за искането си за преразглеждане за статут на нов производител износител и, при условията на евентуалност, за искането си за междинно преразглеждане. Жалбоподателят изпраща и въпросника за статут на предприятие, което действа в условията на пазарна икономика. Той посочва, че възприема като временно решение прилагането на същата ставка на антидъмпингово мито като на оказалите съдействие на първоначалното разследване производители износители, които не са включени в извадката. При все това той твърди, че има право на индивидуално разглеждане.
- 14 С писмо от 6 февруари 2015 г. Комисията потвърждава, че ще разгледа преписката, която жалбоподателят ѝ е изпратил на 11 декември 2014 г. Освен това тя иска от жалбоподателя да потвърди, че е съгласен да бъде третиран като нов производител износител по смисъла на член 3 от окончателния регламент и че успоредно с това поддържа искането си за междинно преразглеждане.
- 15 С писмо от 10 февруари 2015 г. жалбоподателят потвърждава, че приема да бъде третиран като нов производител износител по смисъла на член 3 от окончателния регламент, и предлага на Комисията да спре разглеждането на искането му за междинно преразглеждане, за да не се забавят резултатите от преразглеждането по последната разпоредба.
- 16 С писмо от 23 февруари 2015 г. Комисията иска от жалбоподателя да попълни въпросника за операторите, които искат статут на нов производител износител. Тя уточнява, че искането ще бъде разгледано след получаване на отговора на въпросника, и обръща внимание на жалбоподателя на предоставената му по-рано от нея информация.
- 17 На 25 март 2015 г. жалбоподателят иска удължаване на срока за връщане на въпросника. Комисията го удължава до 17 април 2015 г. Поверителният вариант на отговора е изпратен в определения за това срок, а неповерителния — на 30 април 2015 г.

- 18 В отговор на запитване от жалбоподателя за това кога възнамерява да приеме решение, на 28 май 2015 г. Комисията го уведомява, че е в процес на разглеждане на преписката и че предстои да му изпрати искане за разяснения.
- 19 На 23 юни 2015 г. Комисията изпраща на жалбоподателя първото искане за разяснения на информацията, която ѝ е предоставил във връзка с искането си за статут на нов производител износител по член 3 от окончателния регламент.
- 20 На 13 юли 2015 г. жалбоподателят изпраща поверителен отговор на искането на Комисията. Непроверителен вариант е представен на 14 и 24 август 2015 г.
- 21 На 27 август 2015 г. Европейската асоциация на керамичната промишленост Cerame-Unie AISBL (наричана по-нататък „встъпилата страна“ или „Cerame-Unie“), установена в Брюксел (Белгия), предоставя на Комисията информация за жалбоподателя. Тази информация не ѝ е била предоставена в хода на административното производство. С писмо от 18 септември 2015 г. (т. 23 по-долу) жалбоподателят все пак е уведомен, че Комисията е получила от представители на промишлеността на Съюза информация за целите на първоначалното разследване.
- 22 На 16 септември 2015 г. жалбоподателят изпраща напомняне до Комисията да приеме решение по искането му.
- 23 На 18 септември 2015 г. Комисията информира жалбоподателя за развитието по искането му за статут на нов производител износител. Тъй като счита, че представените в подкрепа на искането доказателства не са достатъчни, Комисията изпраща второ искане за разяснения, към което прилага подробно описание на необходимата ѝ информация. Тя по-специално отбелязва разликите между публично достъпната и предоставената ѝ от жалбоподателя информация, като иска разяснения в това отношение. В частност по отношение на условието за липса на износ на разглеждания продукт за Съюза по време на първоначалното разследване Комисията уточнява следното:
- „Единствената информация, която Foshan Lihua е предоставило до момента за продажбите на през периода на [първоначалното] разследване, е написан на ръка списък на месечните продажби през 2009 г. и 2010 г. В този списък не са посочени нито продадените количества, нито номерата на фактурите, нито местоназначението на продуктите или имената на клиентите. Разбираме, че през периода на [първоначалното] разследване клиентът Ви не е разполагал с компютъризирана счетоводна система. За съжаление обаче в този си вид ограничената информация не позволява да се направят изводи за [този критерий]“.
- 24 С писмо от 29 септември 2015 г. жалбоподателят отговаря на второто искане за разяснения. Непроверителен вариант е изпратен на Комисията на 5 ноември 2015 г. Жалбоподателят счита, че Комисията няма право да иска въпросната информация и че запитванията ѝ в това отношение представляват злоупотреба с власт. В заключение жалбоподателят иска преразглеждане на въпроса за предоставянето му на статут на нов производител износител и на индивидуален дъмпингов марж.
- 25 На 4 декември 2015 г. Комисията изпраща до жалбоподателя, до Cerame-Unie и до мисията на Китайската народна република към Европейския съюз документ с обща информация за съществените факти и съображения, въз основа на които е предложила да се отхвърли искането за преразглеждане за статут на нов производител износител по смисъла на член 3 от окончателния регламент. В частност Комисията констатира, че жалбоподателят е производител износител на разглеждания продукт, че действително го е изнасял за Съюза след периода на първоначалното разследване, както и че третото условие за предоставяне на въпросния статут също се счита за изпълнено. При все това обаче според Комисията жалбоподателят не е

доказал, че през периода на първоначалното разследване не е изнасял за Съюза и че не е свързан с дружества, които са обект на въпросните антидъмпингови мита. С оглед на това първите две условия не могат да се приемат за изпълнени.

- 26 На 11 декември 2015 г. документът с обща информация е изпратен на делегациите в Комитета по инструментите за търговска защита.
- 27 С писмо от 20 декември 2015 г. жалбоподателят възразява срещу документа с обща информация и иска да бъде изслушан от Комисията. Преди да изложи становището си, той заявява, че Комисията трябва първо да се произнесе по искането му за междинно преразглеждане. Комисията следвало да се произнесе по искането му за преразглеждане за статут на нов производител износител само при условията на евентуалност и само ако приеме, че междинно преразглеждане не е обосновано. Освен това жалбоподателят изпраща на Комисията официално уведомително писмо, с което иска тя да се произнесе по искането му за междинно преразглеждане до 20 януари 2016 г. Жалбоподателят отрича да е отправял искане за ставка на антидъмпингово мито от 30,6 %, приложима за оказалите съдействие производители, които не са включени в извадката. Той поискал индивидуално разглеждане. Освен това жалбоподателят твърди, че разследването на Комисията (наричано по-нататък „въпросното разследване“) не било безпристрастно, че не се основавало на факти, а на предположения, и че му била наложена по-голяма тежест на доказване, отколкото на другите подали искане за преразглеждане за статут на нов производител износител.
- 28 На 11 януари 2016 г. жалбоподателят предоставя неуповителен вариант на становището си.
- 29 На 13 януари 2016 г. Комисията изслушва жалбоподателя в присъствието на двама представители на камарата за международна търговия на Китай. Няма протокол или паметна бележка за изслушването. На 15 януари 2016 г. жалбоподателят изпраща кратко изложение за начина, по който разбира позицията на Комисията по време на изслушването.
- 30 На 18 януари 2016 г. жалбоподателят изпраща до Комисията писмо, посветено на проведеното изслушване. В него той по-специално посочва, че съгласно член 11, параграф 4 от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 4 от Регламент 2016/1036) известието за започване на преразглеждане за статут на нов производител износител следвало да бъде официално публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, което не било направено. Освен това жалбоподателят твърди, че Комисията не му представила никакви документи, които можели да обосноват съмненията ѝ за изпълнението на първите две условия за предоставяне на статут на нов производител износител.
- 31 С писмо от 19 януари 2016 г. Комисията уточнява, че правното основание за преразглеждане за статут на нов производител износител, когато, както в случая, институциите са използвали извадка при първоначалното разследване, не е член 11, параграф 4 от основния регламент, а специална разпоредба от регламентите за налагане на окончателни антидъмпингови мерки. Тя потвърждава констатацията, че при положителен резултат от преразглеждането прилаганата по отношение на жалбоподателя ставка на антидъмпингово мито ще е същата като ставката, прилагана по отношение на оказалите съдействие на първоначалното разследване производители износители, които не са включени в извадката, а не индивидуална ставка.
- 32 С писмо от 22 януари 2016 г. жалбоподателят посочва, че не е съгласен след преразглеждането по член 3 от окончателния регламент да му бъде наложено антидъмпингово мито със същата ставка като на оказалите съдействие на първоначалното разследване производители износители, които не са включени в извадката, тъй като счита, че разликата в условията за започване на производство за нови производители износители в зависимост от това дали е използвана извадка представлява дискриминация. Жалбоподателят твърди, че е представил доказателства, от които още на пръв поглед може да се установи, че не е изнасял разглеждания

продукт за Съюза през периода на първоначалното разследване и че не е бил свързан с дружества, които са обект на въпросните антидъмпингови мита. Жалбоподателят оспорва законосъобразността на производството от гледна точка на правилата на Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103, наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение“), включено в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 3). В същото писмо жалбоподателят предоставя уточняваща информация за структурата на групата и за начина, по който на практика използва сертифицирането „ЕО“ за продуктите си.

- 33 На 15 април 2016 г. Комисията приема Решение за изпълнение C(2016) 2136 окончателен, с което отхвърля искане за статут на нов производител износител с оглед на окончателните антидъмпингови мерки, наложени с окончателния регламент върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република (наричано по-нататък „обжалваното решение“). В самото начало тя уточнява, че член 11, параграф 4 от основния регламент не може да бъде правно основание, когато в първоначалното разследване е използвана техниката на извадка, и че в случая правното основание на искането е член 3 от окончателния регламент.
- 34 По отношение на предвидените в тази разпоредба условия за предоставяне на статут на нов производител износител, най-напред, Комисията констатира, че жалбоподателят е производител износител на разглеждания продукт и че действително го е изнасял за Съюза след периода на първоначалното разследване. Следователно третото условие за предоставяне на въпросния статут е прието за изпълнено.
- 35 По-нататък, по отношение на второто условие, съгласно което подалото искане за въпросния статут предприятие следва да не бъде свързано с дружество, което е обект на въпросните антидъмпингови мита, Комисията счита, че предоставената от жалбоподателя информация е непълна и противоречи на публично достъпни данни. Тъй като въпросното разследване не ѝ позволява да потвърди, че жалбоподателят не е свързан с такова предприятие, Комисията стига до извода, че жалбоподателят не отговаря на второто условие.
- 36 Накрая, по отношение на първото условие, съгласно което подалото искане за въпросния статут предприятие не следва да е осъществявало износ на разглеждания продукт за Съюза през периода на първоначалното разследване, Комисията счита, че предоставената ѝ от жалбоподателя информация е непълна и противоречи на друга информация, с която разполага, поради което не може да изключи, че през посочения период жалбоподателят е изнасял разглеждания продукт за Съюза пряко или непряко чрез свързани дружества или в изпълнение на договори за изработка с други несвързани дружества. Поради това Комисията стига до извода, че жалбоподателят не отговаря и на първия критерий.
- 37 Като отбелязва, че жалбоподателят не е доказал, че отговаря на първото и второто условие за предоставяне на статут по член 3 от окончателния регламент, въпреки че многократно му е предоставяла възможност да представи допълнителна информация, Комисията отхвърля искането му за статут на нов производител износител.
- 38 С решение от 11 юли 2016 г. Комисията отхвърля искането на жалбоподателя за междинно преразглеждане на основание член 11, параграф 3 от основния регламент, като по отношение на това отхвърляне е постановено решение от 11 септември 2018 г., Foshan Lihua Ceramic/Комисия (Т-654/16, ЕУ:Т:2018:525).

Производство и исканията на страните

- 39 На 20 юни 2016 г. жалбоподателят подава разглежданата по настоящото дело жалба в секретариата на Общия съд.
- 40 С акт, постъпил в секретариата на Общия съд на 3 октомври 2016 г., Cerame-Unie иска да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията.
- 41 На 7 декември 2016 г. с писмената си реплика жалбоподателят иска съединяване на настоящото дело с делото, по което е постановено решение от 11 септември 2018 г., Foshan Lihua Ceramic/Комисия (Т-654/16, ЕУ:Т:2018:525). Той освен това иска отнасящата се до него поверителна информация да не бъде съобщавана на Cerame-Unie, като за целта предоставя неверителен вариант на въпросните документи.
- 42 На 16 декември 2016 г. Комисията оспорва съединяването на настоящото дело с делото, по което е постановено решение от 11 септември 2018 г., Foshan Lihua Ceramic/Комисия (Т-654/16, ЕУ:Т:2018:525).
- 43 На 23 януари 2017 г. председателят на четвърти състав на Общия съд взема решение въпросните дела да не се съединяват.
- 44 С определение от 7 април 2017 г. председателят на четвърти състав на Общия съд допуска Cerame-Unie да встъпи в подкрепа на исканията на Комисията.
- 45 Встъпилата страна не възразява срещу искането на жалбоподателя за поверително третиране.
- 46 Жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 47 Комисията иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 48 Встъпилата страна иска от Общия съд
- да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 49 Жалбоподателят излага осем основания, а именно: първо, нарушение на член 11, параграф 4 и на член 11, параграф 5 от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 5 от Регламент 2016/1036) и на членове 6.1 и 9.5 от Антидъмпинговото споразумение, второ, нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, трето, явна грешка в преценката, четвърто, нарушение на правото на защита, пето, злоупотреба с власт и грешка при прилагане на правото,

шесто, явна грешка при прилагане на правото, седмо, нарушение на правото на изслушване и мотиви, основани не на факти, а на предположения, и осмо, нарушение на член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение.

По първото основание, с което се твърди нарушение на член 11, параграфи 4 и 5 от основния регламент и на членове 6.1 и 9.5 от Антидъмпинговото споразумение

50 С първото си основание жалбоподателят оспорва съображение 8 от обжалваното решение. То гласи:

„[Жалбоподателят] твърди, че би трябвало да [му] бъде определено индивидуално мито в рамките на преразглеждането за нов производител износител в съответствие с член 11, параграф 4 от основния регламент. Комисията отхвърля това твърдение, като отбелязва, че член 11, параграф 4 от основния регламент не може да бъде посочвано като правно основание в случаите, когато за първоначалното разследване е използвана извадка, и че правното основание за искането е член 3 от [окончателния] регламент“.

51 По същество според жалбоподателя обстоятелството, че Комисията провежда производство по член 3 от окончателния регламент, а не по член 11, параграф 4 от основния регламент, имало неблагоприятни последици за него. Всъщност, макар член 5, параграф 10 от основния регламент (понастоящем член 5, параграф 10 от Регламент 2016/1036), предвиждащ публикуване на известието за започване на антидъмпингово разследване, да бил приложим към производствата по преразглеждане в съответствие с член 11, параграф 5 от основния регламент, в разглеждания случай не било публикувано известие за започване на производството по преразглеждане и заинтересованите страни по член 6, параграф 7 от основния регламент (понастоящем член 6, параграф 7 от Регламент 2016/1036), а именно вносителите и китайското правителство, не могли да вземат участие в административното производство. Китайското правителство можело обаче да представи информация, която да потвърди, че жалбоподателят отговаря на всички условия за получаване на статут на нов производител износител по член 3 от окончателния регламент.

52 Нямащо никакво основание в случаите, когато се използвала извадка в първоначалното разследване, заинтересованите трети страни да нямат право да встъпят в производство по преразглеждане за предоставяне на статут на нов производител износител, въпреки че щели да бъдат поканени да направят това в рамките на производството по член 11, параграф 4 от основния регламент. Това се потвърждавало и от Комисията, която признала, че критериите за предоставяне на статут на нов производител износител по същество били едни и същи, независимо дали става въпрос за разследване по член 11, параграф 4 от основния регламент или за разследване по член 3 от окончателния регламент. По този начин лицата, които искали да им бъде предоставен статут на нов производител износител по член 3 от окончателния регламент, били в по-неблагоприятно положение от онези, които искали да им бъде предоставен статут по член 11, параграф 4 от основния регламент. Член 11, параграф 4, четвърта алинея от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 4, четвърта алинея от Регламент 2016/1036) не представлявал *lex specialis* по отношение на член 11, параграф 5 от основния регламент.

53 В писмената си реплика жалбоподателят твърди, че практиката на Комисията — която е приложена и в обжалваното решение, прието на основание член 3 от окончателния регламент, и която се състои в неинформиране на всички заинтересовани страни, посочени в член 5, параграф 11 от основния регламент (понастоящем член 5, параграф 11 от Регламент 2016/1036) и в член 6, параграф 7 от основния регламент — противоречи на член 6.1 от Антидъмпинговото споразумение.

- 54 Член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение бил транспониран в правото на Съюза с почти дословно възпроизвеждащия текста му член 11, параграф 4 от основния регламент. Тъй като ставало въпрос за прилагане в правото на Съюза на задължение, поето в рамките на СТО, то имало директен ефект в правото на Съюза. Член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение обаче не допускал да се прилагат дерогации по отношение на дружества в зависимост от това дали са включени или не в извадката. Той бил приложим за всички нови производители износители.
- 55 Освен това дори и дружествата, които не били включени в извадката, имали право, както по член 17, параграф 3 от основния регламент, така и по имащия директен ефект в правото на Съюза член 6.10.2 от Антидъмпинговото споразумение, на индивидуално разглеждане и ставката им за антидъмпингово мито не трябвало да се определя чрез използване на най-големия дъмпингов марж, установен за представителен продукт на оказал съдействие производител износител, а именно 69,7%. След като жалбоподателят бил единственият износител, поискал статут на нов производител износител, и основанията за използване на извадка били отпаднали, Комисията трябвало да проведе по отношение на него индивидуално разследване.
- 56 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.
- 57 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че с довода си жалбоподателят по същество твърди, че обжалваното решение противоречи на член 11, параграфи 4 и 5 от основния регламент и на член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение, тъй като било прието в резултат на разследване, което не било публично оповестено чрез публикуване на известие за започване на производството в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- 58 Както обаче изтъква и Комисията, обжалваното решение не може да бъде прието на основание член 11, параграф 4 от основния регламент. Всъщност от член 11, параграф 4, четвърта алинея от основния регламент следва, че разпоредбите на този член не се прилагат, когато са наложени мита по член 9, параграф 6 от същия регламент, т.е. когато в първоначалното разследване институциите, както в случая, са използвали извадка.
- 59 Следователно член 11, параграф 5 от основния регламент — който с производствата за преразглеждане по член 11, параграф 2 от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 2 от Регламент 2016/1036) и по член 11, параграфи 3 и 4 от основния регламент транспонира разпоредби от основния регламент, относими към производствата и провеждането на разследванията, като член 5, параграфи 10 и 11 от основния регламент и член 6, параграф 7 от същия регламент — не е приложим при разследване по член 3 от окончателния регламент.
- 60 Волята на законодателя на Съюза да изключи прилагането на член 11, параграф 4, първа, втора и трета алинея от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 4, първа, втора и трета алинея от Регламент 2016/1036) в случаите, когато се използва извадка в първоначалното разследване, както и прилагането на член 11, параграф 5 от същия регламент към преразглеждания, различни от тези по член 11, параграфи 2—4 от основния регламент, се потвърждава от липсата на промяна в тези две разпоредби след въвеждането с Регламент (ЕО) № 285/97 на Съвета от 17 февруари 1997 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 738/92 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на памучни прежди с произход от Бразилия и Турция (ОВ L 48, 1997 г., стр. 1) на практиката на Съвета и на Комисията при определени условия на нови производители износители да се определя дъмпингов марж, изчислен в съответствие с член 9, параграф 6 от основния регламент.
- 61 Освен това е установено, че жалбоподателят е поискал прилагане на член 3 от окончателния регламент и че е бил надлежно уведомен за ставката на антидъмпинговото мито, която би се приложила по отношение на него при положителен резултат от въпросното разследване.

- 62 Обжалваното решение е прието на основание член 3 от окончателния регламент, с който се установява специална процедура, при която антидъмпинговото мито от 30,6 %, определено за оказалите съдействие производители, които не са включени в извадката, се налага и на оператори, които докажат, че са изпълнили трите условия по същата разпоредба и че следователно са нови производители износители. Член 3 от окончателния регламент не предвижда обаче публикуване на обявление за започването на производството по преразглеждане, нито уведомяване на другите заинтересовани страни по смисъла на член 5, параграфи 10 и 11, и член 6, параграф 7 от основния регламент.
- 63 По отношение на твърдението на жалбоподателя, че практиката на Комисията — приложена и в обжалваното решение, прието на основание член 3 от окончателния регламент, да не бъдат информирани всички заинтересовани страни, посочени в член 5, параграф 11 от основния регламент и в член 6, параграф 7 от основния регламент — противоречи на член 6.1 от Антидъмпинговото споразумение, следва да се констатира, че става въпрос за нов довод, изтъкнат за първи път на етапа на репликацията. Както обаче по същество поддържа жалбоподателят в съдебното заседание, споменатият довод доразвива другите съображения относно непубликуването на известие за започване на въпросното производство по преразглеждане и неинформиранието на всички заинтересовани страни. Този довод не може да бъде приет. По отношение на основателността на този довод следва да се отбележи, че член 6.1 от Антидъмпинговото споразумение, съгласно който „всички заинтересовани страни по антидъмпингово разследване трябва да бъдат уведомявани относно информацията, която властите изискват, и да имат възможност да предоставят писмено всички доказателства, които те самите смятат, че са от значение за въпросното разследване“, е транспониран в правото на Съюза с член 5, параграф 10 от основния регламент. Както обаче вече беше посочено в точка 59 по-горе, член 11, параграф 5 от основния регламент — който с производствата по преразглеждане по член 11, параграфи 2—4 от основния регламент транспонира разпоредби от основния регламент, относими към производствата и провеждането на разследванията, сред които и член 5, параграф 10 от основния регламент — не е приложим при разследване по член 3 от окончателния регламент.
- 64 На второ място — щом като жалбоподателят по същество счита, че обжалваното решение противоречи на член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение, тъй като самият член 11, параграф 4 от основния регламент противоречи на тази разпоредба, поради това че изключва от приложното поле на преразглеждането, което предвижда, случаите, при които институциите са използвали извадка в първоначалното разследване, и че с оглед на това Комисията е длъжна да приложи член 3 от окончателния регламент — следва, както поддържа Комисията, да се провери най-напред дали член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение има директен ефект в правния ред на Съюза.
- 65 В това отношение е достатъчно да се констатира, че макар текстът на член 11, параграф 4, първа, втора и трета алинея от основния регламент да е — като се изключи третото условие, свързано с осъществяването на износ след периода на първоначалното разследване — аналогичен на текста на член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение, член 11, параграф 4 от основния регламент съдържа и четвърта алинея, съгласно която този член не се прилага, когато са наложени мита по член 9, параграф 6 от същия регламент, т.е. когато при първоначалното разследване институциите са използвали извадка. Целта на споменатото изключение е процесуалното положение на новите производители износители да не бъде по-благоприятно от това на тези, които са оказали съдействие на първоначалното разследване производители и не са включени в извадката. Антидъмпинговото споразумение не отчита това съображение. В този смисъл член 11, параграф 4, четвърта алинея от основния регламент е израз на волята на законодателя на Съюза да приеме в тази област специфичен за правния ред на Съюза подход. Оттук следва, че посочената разпоредба не може да се разглежда като мярка за осигуряване на изпълнението в правния ред на Съюза на поето в рамките на СТО задължение. Законодателят на Съюза е упражнил нормотворческите си правомощия, като е уредил условията за започване на

преразглеждане за нови производители износители по специфичен за правния ред на Съюза подход, поради което следователно не може да се счита, че с приемането на член 11, параграф 4 от основния регламент той е искал да осигури изпълнението на специфичните задължения по член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2015 г., Комисия/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, т. 48, 50 и 53). От това следва, че член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение няма директен ефект в правния ред на Съюза.

- 66 На трето място, целите на разследването по член 3 от окончателния регламент са по-ограничени от тези на разследването по член 11, параграф 4 от основния регламент, поради което информирането на по-малък брой лица за започването на разследване по член 3 от окончателния регламент е обосновано. Докато разследването по член 11, параграф 4 от основния регламент има за цел да установи не само дали въпросният оператор е нов производител износител, а и, ако това е така, индивидуалния му дъмпингов марж, то разследването по член 3 от окончателния регламент има за цел само да провери дали въпросният оператор е нов производител износител. В хода на това разследване последният трябва да докаже, че не е изнасял продукти с произход от Китай по член 1, параграф 1 от окончателния регламент през периода на първоначалното разследване, че не е свързан с износител или производител, обект на наложените с регламента мерки, и че действително е изнесъл разглежданите продукти или че е поел неотменимо договорно задължение да изнесе значително количество за Съюза след края на периода на първоначалното разследване. Тъй като тези условия се отнасят до положението на въпросния оператор, то очевидно именно той, а не някой друг, може да предостави необходимата информация.
- 67 На четвърто място, дори да се предположи, че при приемането на обжалваното решение Комисията е била длъжна да се съобрази с член 5, параграфи 10 и 11 и с член 6, параграф 7 от основния регламент, то така или иначе процесуално нарушение е основание за цялостна или частична отмяна на решение само в случаите, когато се установи, че при липсата на това нарушение обжалваното решение би имало различно съдържание (определение от 24 септември 2007 г., Torres/CХВП и Bodegas Muga, C-405/06 P, непубликувано, EU:C:2007:546, т. 29; в този смисъл вж. също решения от 29 октомври 1980 г., van Landewyck и др./Комисия, 209/78—215/78 и 218/78, непубликувано, EU:C:1980:248, т. 47, и от 6 февруари 2013 г., Ворр/СХВП (Изображение на зелена осмоъгълна рамка), T-263/11, непубликувано, EU:T:2013:61, т. 49).
- 68 Страната, която твърди процесуалното нарушение, трябва да докаже, че при липсата му обжалваното решение би могло да има различно съдържание.
- 69 В жалбата си жалбоподателят посочва, че в случая вносителите, и най-вече китайското правителство, са можели и вероятно са щели да изразят становище в негова подкрепа. По-нататък жалбоподателят повтаря няколкократно констатацията, че китайското правителство щяло да встъпи в подкрепа на неговите искания в административното производство, ако било информирано за него, и че щяло по-специално да представи информация, с която да направи необходимите за Комисията разяснения. Накрая, в репликата си жалбоподателят твърди, че не били информирани нито сдруженията на износителите, на вносителите или на потребителите, нито търговците и обществеността, поради което евентуалното им участие в административното производство не можело да се изключи.
- 70 При все това обаче следва да се констатира, че китайското правителство е получило документа с обща информация, но нито е изразило становище, нито е предоставило никакви уточнения. По отношение на камарата за международна търговия на Китай няма спор, че по време на изслушването представителите ѝ правят обща декларация от името на жалбоподателя, но че с нея не внасят никакви уточнения по съществото на делото. По отношение на сдруженията на износители, на вносители, на търговци или на потребители, както и по отношение на обществеността жалбоподателят не е посочил как те биха могли по-точно да допълнят сведенията за жалбоподателя, чиято липса Комисията е установила в преписката, или пък да

внесат яснота по тези, които тя смята за противоречиви. Впрочем жалбоподателят не използва възможността, с която разполага по силата на членове 91—102 от Процедурния правилник на Общия съд, да поиска представители на тези сдружения да бъдат призовани пред Общия съд, за да подкрепят твърденията му (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, С-413/14 Р, ЕУ:С:2017:632, т. 101). Освен това, както е посочено в точка 66 по-горе, след като условията по член 3 от окончателния регламент се отнасят до положението на въпросния оператор, то очевидно именно той, а не някой друг може да представи необходимата информация.

- 71 Следователно жалбоподателят не е доказал, че при липсата на твърдяното процесуално нарушение обжалваното решение би могло да има различно съдържание.
- 72 На пето място, противно на поддържаното от жалбоподателя, член 17, параграф 3 от основния регламент и член 6.10.2 от Антидъмпинговото споразумение, които предвиждат възможност за невключен в извадката производител износител да поиска индивидуално преразглеждане, за да му бъде определен индивидуален дъмпингов марж, не са релевантни за разглеждания случай разпоредби. Както по същество твърди встъпилата страна, възможността за преразглеждане за нов производител износител и за определянето му на индивидуален дъмпингов марж е уредена в специална норма, а именно в член 11, параграф 4, първа, втора и трета алинея от основния регламент. Както обаче вече беше посочено по-горе, член 11, параграф 4, четвърта алинея от този регламент предвижда изключение от посоченото правило за случаите, когато в първоначалното разследване се използва извадка.
- 73 На шесто място, противно на твърденията на жалбоподателя, операторите, които искат да им бъде предоставен статут на нов производител износител на основание член 3 от окончателния регламент, не са дискриминирани в сравнение с тези, които могат да поискат предоставянето на такъв статут на основание член 11, параграф 4 от основния регламент. Всъщност член 3 от окончателния регламент и член 11, параграф 4, четвърта алинея от основния регламент гарантират, че когато се използва извадка, от една страна, новите производители износители няма да бъдат третирани преференциално от процесуална гледна точка в сравнение с оказалите съдействие на първоначалното разследване производители износители, които не са включени в извадката, и от друга страна, че ще могат да се ползват от същата като на последните ставка на антидъмпингово мито. В този смисъл всяка твърдяна от жалбоподателя разлика в третирането между посочените категории производители износители се дължи на използването на предвидената в член 17 от основния регламент техника за правене на извадката. Жалбоподателят обаче не твърди, че тази разпоредба е незаконосъобразна с оглед на принципа на недопускане на дискриминация.
- 74 От това следва, че първото основание трябва да бъде отхвърлено.

По второто основание, с което се твърди нарушение на принципа на недопускане на дискриминация

- 75 Жалбоподателят посочва, че наскоро в Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2179 на Комисията от 25 ноември 2015 година за започване на преразглеждане на Регламент за изпълнение (ЕС) № 102/2012 на Съвета за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на стоманени въжета и кабели с произход, *inter alia*, от Китайската народна република, разширено с цел да обхване вноса на стоманени въжета и кабели, изпратени от Република Корея, независимо дали са декларирани с произход от Република Корея, с оглед на проучване на възможността да се освободи един корейски износител от действието на тези мерки, за отмяна на антидъмпинговото мито по отношение на вноса от страна на този износител и за въвеждане на регистрационен режим за вноса от този износител (ОВ L 309, 2015 г., стр. 3) Комисията правилно приложила спрямо корейски производител износител разпоредбата от основния

регламент за новите износители, а именно член 11, параграф 4 от основния регламент. Съгласно съображения 6—13 от Регламент за изпълнение 2015/2179 въпросният производител износител трябвало да представи само *prima facie* доказателства, че отговаря на трите условия по член 11, параграф 4 от основния регламент, като след това Комисията освободила изцяло осъществявания от този корейски износител внос от всички антидъмпингови мита в хода на разследването и поканила трети заинтересовани лица да изразят становище. Освен това производството по приемане на Регламент за изпълнение 2015/2179 продължило само два месеца.

- 76 Жалбоподателят обаче бил подложен на дискриминационно третиране в настоящото производство, тъй като в първоначалното разследване била използвана извадка и като резултат от това спрямо него било приложено производството по член 3 от окончателния регламент. Също както и споменатият корейски производител износител, жалбоподателят представил в искането си от септември 2013 г. доказателства, които били достатъчни на пръв поглед, но въпреки това не бил освободен от мита по време на въпросното разследване и трябвало да чака повече от две години и половина до приемането на решение. Освен това в репликата си жалбоподателят твърди, че обратно на това, което било предвидено в член 16, параграф 2 от основния регламент (понастоящем член 16, параграф 2 от Регламент 2016/1036), в случая, по който приела Регламент за изпълнение 2015/2179, Комисията не се опитала да допълни предоставената ѝ от жалбоподателя информация с проверка на място.
- 77 Като се имало предвид наложеното му антидъмпингово мито в размер на 69,7 % по време на цялото разследване, продължило повече от две години и половина, жалбоподателят бил лишен от възможността да развива дейност в рамките на Съюза, а това довело до много сериозни икономически последици.
- 78 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 79 В това отношение следва да се констатира, че като се позовава на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2179 за започване на преразглеждане на Регламент за изпълнение (ЕС) № 102/2012 на Съвета от 27 януари 2012 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на стоманени въжета и кабели с произход от Китайската народна република и Украйна, разширено с цел да обхване вноса на стоманени въжета и кабели, изпратени от Мароко, Молдова и Република Корея, независимо дали са декларирани с произход от същите страни, след преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от основния регламент и за прекратяване на процедурата за преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие по отношение на вноса на стоманени въжета и кабели с произход от Южна Африка съгласно член 11, параграф 2 от основния регламент (ОВ L36, 2012 г., стр. 1), жалбоподателят твърди, че е дискриминиран в сравнение с корейския производител износител, за който се отнася представляващото предмет на този регламент производство. По същество жалбоподателят твърди, че за разлика от споменатото производство, довело до приемането на регламента за започване на преразглеждането, производството, довело до приемане на обжалваното решение, не било публично огласено с известие за започването му, заинтересованите страни не били предупредени за твърде голямата продължителност на въпросното разследване, той не бил освободен от антидъмпингови мита по време на разследването и му бил наложен по-висок стандарт на доказване.
- 80 Съгласно постоянната съдебна практика спазването на принципите на равенството и на недопускане на дискриминация налага сходни положения да не се третират по различен начин и различни положения да не се третират еднакво, освен когато това е обективно оправдано (вж. решение от 13 декември 2007 г., *Asda Stores*, C-372/06, EU:C:2007:787, т. 62 и цитираната съдебна практика).

- 81 При все това обаче, както изтъква и Комисията, двата сравнявани от жалбоподателя случая се отнасят до различни положения, поради което дискриминация не може да се установи.
- 82 Всъщност, на първо място, жалбоподателят иска статут на нов производител износител като този по член 3 от окончателния регламент. За разлика от него корейският производител износител иска да бъде включен в списъка на производители износители, освободени от антидъмпингови мита, налагани при вноса от Република Корея на разглеждания продукт на основание член 13, параграф 4, пета алинея от основния регламент (понастоящем член 13, параграф 4, пета алинея от Регламент 2016/1036), който препраща за прилагането на този параграф към член 11, параграф 4 от основния регламент по отношение на предприятията, които искат да бъдат освободени от антидъмпингови мита след приемането на регламент за разширяване на обхвата на антидъмпинговите мита. В такова производство обаче не е достатъчно само да се докаже, че са изпълнени условията по член 11, параграф 4 от основния регламент. Въпросното предприятие трябва да докаже също, в съответствие с член 13, параграф 4, трета алинея от основния регламент (понастоящем член 13, параграф 4, трета алинея от Регламент 2016/1036), че не участва в практики за заобикаляне. С оглед именно на това в съображения 6 и 8 от Регламент за изпълнение 2015/2179 се уточнява, че корейският производител износител е представил достатъчно *prima facie* доказателства, че не е заобикалял мерките, приложими към разглеждания по споменатото дело продукт. Обхватът на този вид разследване следователно е по-широк от този на разследването по член 3 от окончателния регламент.
- 83 На второ място, с Регламент за изпълнение 2015/2179 не се удовлетворява искането на корейския производител износител за освобождаване от мита, а само се започва разглежданото разследване. Следователно фактът, че на този етап от производството по освобождаване Комисията приема за достатъчни доказателства, че на пръв поглед споменатият корейски производител износител отговаря на изискванията, не означава, че на това предприятие е наложен по-нисък стандарт на доказване, отколкото на жалбоподателя. Това означава само че предоставените от предприятието данни са били достатъчно убедителни, за да се започне разследване, което евентуално да потвърди окончателно твърденията му. Освен това, въпреки многократните твърдения на жалбоподателя, че би трябвало да му бъде предоставен статут на нов производител износител, тъй като е представил *prima facie* доказателства за изпълнение на необходимите условия, нито член 3 от окончателния регламент, нито още по-малко член 11, параграф 4 от основния регламент дава някакво основание да се заключи, че е достатъчно съответното предприятие да предостави такива доказателства, за да изпълни задължението си за доказване. И в двата случая законодателят предвижда, че предприятие, което иска да получи статут на нов производител износител, трябва да докаже, че необходимите за това условия са изпълнени.
- 84 На трето място, за разлика от разследването, довело до приемането на окончателния регламент, разследването, довело до приемането на Регламент за изпълнение № 102/2012, не използва извадка, поради което и член 11, параграф 4, първа, втора и трета алинея от основния регламент е приложим по отношение на корейския производител износител. Както обаче вече беше установено при разглеждането на първото основание, не може да се приеме, че е налице дискриминация, поради факта че искане на нови производители износители за преразглеждане на основание член 11, параграф 4 от основния регламент не може да бъде удовлетворено, ако в първоначалното разследване е използвана извадка и вследствие на това не може да им бъде определена ставката на антидъмпингово мито, приложима за оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката.
- 85 На четвърто място, същото се отнася и за разликите при уведомяването за започването на разследването на всички заинтересовани страни в зависимост от това дали е приложим член 3 от окончателния регламент или член 11, параграф 4 от основния регламент, както и дали в първоначалното разследване е използвана извадка.

- 86 На пето място, като се има предвид, че разследването, което започва с Регламент за изпълнение 2015/2179, е на основание член 11, параграф 4 от основния регламент, то за времето на провеждането му трета алинея от същата разпоредба предвижда освобождаване от действащите антидъмпингови мита и от регистрационен режим. Член 3 от окончателния регламент, на основание на който се провежда разглежданото тук разследване, не предвижда нищо подобно.
- 87 На шесто място, следва да се констатира, че жалбоподателят сравнява времето, необходимо на Комисията да започне разследване по член 13, параграф 4 от основния регламент, с това, необходимо ѝ да приеме решение по същество за предоставяне на статут на нов производител износител по член 3 от окончателния регламент. Двете положения обаче не са сходни. Двата случая се различават и по това, че корейският производител износител е предоставил достатъчно информация по преписката, докато жалбоподателят не е подкрепил с достатъчно документи исканията си, както и по това, че жалбоподателят първоначално е поискал междинно преразглеждане по член 11, параграф 3 от основния регламент, като за известно време не е било ясно нито какъв вид преразглеждане иска, нито в каква поредност следва да бъдат разгледани исканията му за междинно преразглеждане и за предоставяне на статут на нов производител износител.
- 88 На седмо място, твърдението за нарушение на член 16, параграф 2 от основния регламент е изложено за първи път в репликата, поради което най-напред следва да се разгледа допустимостта му. На отправения му в съдебното заседание въпрос в това отношение жалбоподателят не пожелава да изрази становище. Комисията пък поддържа, че посоченият довод представлява ново основание, което трябва да бъде обявено за недопустимо. В това отношение следва да се отбележи, че макар наистина в жалбата си жалбоподателят да упреква Комисията, че не е извършила посещение на място, от това все пак не става ясно, че с това излага основание за отмяна, а не прави общ коментар. Предвид това твърдението за нарушение на горепосочената разпоредба е изложено за първи път пред Общия съд едва на етапа на репликата на жалбоподателя. Ето защо става въпрос за ново и следователно недопустимо основание.
- 89 Достатъчно във всички случаи е да се отбележи, че във връзка с проверките на място член 16, параграф 2 от основния регламент предвижда, че „Комисията осъществява при необходимост разследвания в трети страни“. В този смисъл, дори и да има съмнения във връзка със съдържащата се в преписка за производител износител информация, Комисията няма задължение да извърши проверка на място, както впрочем тя подчертава и в съдебното заседание. Жалбоподателят не се позовава на никакво задължение на Комисията в този смисъл. Това важи в още по-голяма степен за преразглеждането, тъй като тежестта на доказване, че предвидените условия са изпълнени, ясно пада върху оператора, който иска предоставяне на статут на нов производител износител било по член 11, параграф 4 от основния регламент, било по член 3 от окончателния регламент.
- 90 Следователно твърдението за дискриминация на жалбоподателя е неоснователно и второто основание трябва да бъде отхвърлено.

По третото основание, с което се твърди явна грешка в преценката на фактите

- 91 Третото основание на жалбоподателя се отнася до съображения 11, 12 и 16 от обжалваното решение. Те гласят:

„(11) По отношение на критерий б), а именно [жалбоподателят] да не е [свързан] с износител или с производител, който е обект на антидъмпинговите мерки, наложени с първоначалния регламент, в отговора си на въпросника Foshan Lihua заявява, че се състои от група от шест свързани дружества. От двата отговора на исканията за

допълнителна информация става ясно, че съществуват още две свързани дружества, които не са упоменати в отговора на въпросника. В отговорите не се уточнява обаче датата, на която тези две дружества са учредени, нито дали същите са инвестирали в други правни субекти.

- (12) След съобщаването на заключенията Foshan Lihua заявява, че двете дружества не са включени в първоначалния отговор, тъй като не са произвеждали или не са продавали разглеждания продукт, и са прекратили дейността си. Дружеството обаче не представя достатъчно допълнителни доказателства в подкрепа на тези твърдения, по-специално що се отнася до съществуването и дейността на инвестиционното му дружество в Хонконг.

[...]

- (16) [Жалбоподателят] твърди, че през периода на [първоначалното] разследване само две дружества от групата извършват дейност по производство и продажба на разглеждания продукт: Foshan Lihua произвежда разглеждания продукт и го продава само на местния пазар, докато свързаният с първото дружество търговец Foshan Henry (наричан по-нататък „Henry“) изнася разглеждания продукт за други държави, но не и за Съюза. Представените от [жалбоподателя] доказателства обаче са непълни, тъй като в търговските книги на Foshan Lihua за периода на [първоначалното] разследване не се съдържат данни за условията за доставка, адресите на клиентите или местоназначението на продуктите, а в търговските книги на Foshan Henry няма посочено нито едно име на клиент за 2009 г. Поради това Комисията не може да установи дали Foshan Lihua е изнасяло разглеждания продукт за Съюза през периода на [първоначалното] разследване. Освен това [жалбоподателят] не е представил подробни извлечения от търговските книги на Foshan Lihua за годините след периода на [първоначалното] разследване“.

- 92 Тъй като съображения 11 и 12 от обжалваното решение, от една страна, и съображение 16 от същото решение, от друга страна, се отнасят съответно до второто и първото условие за предоставяне на статута по член 3 от окончателния регламент, това основание се разделя на две части. Те следва да бъдат разгледани поотделно.

По първата част, в която се твърди явна грешка в преценката на фактите в съображения 11 и 12 от обжалваното решение

- 93 В съображения 11 и 12 от обжалваното решение Комисията по същество твърди, че жалбоподателят ѝ предоставил непълна информация за структурата на групата и за дейностите на включените в нея дружества. Тези съображения се отнасят до разглеждането на второто условие за прилагане на член 3 от окончателния регламент, а именно за липсата на свързаност с производители износители, които са обект на антидъмпингови мита. Комисията по-специално констатира, че в противоречие с първоначално предоставената от жалбоподателя информация отговорите на исканията за разяснения разкриват, че едно от предприятията в групата, а именно Foshan Nanhai Huachangsheng Textile Co. Ltd, е притежавано от други две предприятия, които не са споменати в първоначалния отговор, а именно Lihua International (HK) Holding Ltd и Foshan Huachang Textile Development Co. Ltd, притежавани на свой ред от членовете на едно и също семейство, като жалбоподателят не е представил доказателства, от които могат да се установят датите на учредяването им, конкретните осъществявани от тях дейности, и по-специално евентуалното инвестиране в други предприятия, както и действащите им устави.
- 94 Жалбоподателят оспорва тези изводи, като твърди, че в писмата от 11 декември 2014 г. и от 22 януари 2016 г. е предоставил цялата необходима информация за вътрешната организация на дружествата и за групата си.

- 95 В приложение 3 към писмото от 11 декември 2014 г. той вече бил посочил, като представил съответното разрешително за стопанска дейност, датата на учредяване на Foshan Nanhai Huachangsheng Textile и акционерната му структура.
- 96 Двете дружества, разкрити с писмото от 22 януари 2016 г., извършвали дейност в областта на текстилната и целулозно-хартиената промишленост и първоначално не били посочени, тъй като не били свързани с производството или продажбата на разглеждания продукт. В същото писмо жалбоподателят уведомил Комисията по-специално че Lihua International (HK) Holding извършвало дейност в текстилния сектор и било учредено за периода от 2006 г. до 1 януари 2015 г. с чисто търговска цел. В писмото се съдържало и кратко представяне на дружествата от въпросната група, както и датите на учредяването им.
- 97 В разрешителните за стопанска дейност, които били предоставени на Комисията и които се съдържали в приложения А 9 и А 10 към жалбата, били отбелязани както датите на учредяването на предприятията от групата, така и липсата на свързаност с други предприятия.
- 98 Комисията така и не оспорила факта, че съгласно китайското право на дружество, което имало разрешително за стопанска дейност в областта на текстилната промишленост, целулозно-хартиената промишленост или инвестиционната дейност, официално било забранено, под страх от наказателна отговорност, да произвежда керамични плочки и да ги предлага на пазара по какъвто и да било начин. Това изключвало възможността споменатите дружества да са изнасяли керамични плочки за Съюза през периода на първоначалното разследване или да са били свързани с износители на този продукт.
- 99 Ето защо жалбоподателят било изненадан, че обжалваното решение се основава на „липса на допълнителни доказателства“, след като Комисията никога не била искала той ѝ да представи такива.
- 100 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 101 В това отношение член 3 от окончателния регламент по същество предвижда, че когато нов китайски производител износител представи на Комисията достатъчно доказателства, първо, че не е изнасял съответните продукти през периода на първоначалното разследване, второ, че не е свързан с износител или производител, който е обект на мерките, наложени с окончателния регламент, и трето, действително е изнасял съответните продукти или е поел неотменимо договорно задължение да изнесе значително количество за Съюза след края на периода на първоначалното разследване, Съветът с обикновено мнозинство по предложение на Комисията, след консултация с Консултативния комитет, може да измени член 1, параграф 2 от окончателния регламент, за да въведе за този производител ставка на митото от 30,6 %, приложима за оказващите съдействие производители, които не са включени в извадката.
- 102 За предоставянето на статут на нов производител износител тази разпоредба изисква следователно заинтересованият оператор да докаже, че отговаря на трите условия, посочени в точка 101 по-горе. Тъй като посочените условия са кумулативни, неизпълнението на едно от тях дава основание за отказ на статута.
- 103 Следва да се напомни постоянната съдебна практика, съгласно която в областта на мерките за търговска защита институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат. Следователно контролът на съда на Съюза върху преценките на институциите трябва да се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, въз основа на които е направен оспореният избор, са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката им или злоупотреба с власт. Когато обаче институциите на Съюза разполагат с право на преценка, спазването на предоставените от правния ред на Съюза

гаранции в административните производства е от още по-голямо значение. Сред тези гаранции по-специално е и задължението на компетентната институция да провери внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая, както и правото на заинтересованото лице да изрази гледната си точка и решението да бъде достатъчно мотивирано (вж. решение от 28 февруари 2017 г., Yingli Energy (China) и др./Съвет, T-160/14, непубликувано, EU:T:2017:125, т. 203 и цитираната съдебна практика).

- 104 С оглед на тези съображения следва да се провери дали жалбоподателят е доказал, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите в съображения 11 и 12 от обжалваното решение.
- 105 Установено е, че Комисията — когато извършва преценката си относно изпълнението на условието заинтересуваният да получи статут на производител износител оператор да е доказал, че не е свързан с нито един износител или производител, който е обект на мерките, наложени с окончателния регламент — иска с въпросника, който изпраща на жалбоподателя, да ѝ представи състава на групата си, като уточнява, че това представяне трябва да ѝ позволи да идентифицира ясно дали жалбоподателят е свързан с други дружества. В отговора на въпросника жалбоподателят посочва, че има пет свързани дружества, като групата включва общо шест. Тъй като не е удовлетворена от пълнотата на предоставената информация, Комисията изпраща на жалбоподателя първото искане за разяснения, като настоява да получи списък на акционерите на Foshan Nanhai Huachangsheng Textile.
- 106 В отговора на това искане се посочва, че дружеството е притежавано от две други дружества, които не са посочени в отговора на въпросника, а именно от Lihua International (HK) Holding и Foshan Huachang Textile Development.
- 107 С писмо от 18 септември 2015 г. Комисията уведомява жалбоподателя, че все още не е представил достатъчно доказателства за искането си, и му изпраща второто искане за разяснения. Тя иска от него по-специално да предостави повече информация във връзка с документ от приложение В 15 към писмената защита, съгласно който Lihua International (HK) Holding и Foshan Huachang Textile Development са акционери на Foshan Nanhai Huachangsheng Textile. По-конкретно Комисията иска от жалбоподателя да опише търговската дейност на тези две дружества.
- 108 В отговора си от 29 септември 2015 г. като търговска дейност на двете дружества жалбоподателят посочва само „финансиране и инвестиции“ за Lihua International (HK) Holding и „производство и продажба на текстилни продукти“ за Foshan Huachang Textile Development.
- 109 В съображение 9 от документа с обща информация Комисията посочва, че отговорите на жалбоподателя не съдържат данни нито за датите на учредяване на двете дружества, нито за евентуалните им инвестиции в други дружества. Всъщност, както по същество поддържа Комисията, след като двете дружества са инвестирали в друго предприятие от същата група, а именно във Foshan Nanhai Huachangsheng Textile, жалбоподателят не предоставя информация, от която да може да се установи дали не са инвестирали и в други предприятия. Налага се изводът, че въпросът е особено важен по отношение на Lihua International (HK) Holding, което е финансово и инвестиционно дружество. При липсата на такава информация не е възможно да се провери дали това дружество, а следователно и цялата група, не са свързани с нито едно дружество, обект на действащите антидъмпингови мита.
- 110 В писмото си от 20 декември 2015 г., в което излага съображения относно документа с обща информация, както и по време на изслушването жалбоподателят посочва, че двете дружества са преустановили дейност през 2008 г. При все това обаче в преписката пред Общия съд липсва документ, от който да е видно, че жалбоподателят е представил на Комисията доказателства

относно датите на прекратяване на дейността на двете дружества, както и на техните дялови участия в други дружества. Както бе посочено в точка 109 по-горе, липсата на такава информация е от значение най-вече за Lihua International (HK) Holding.

- 111 Както по същество отбелязва и Комисията, впоследствие жалбоподателят променя позицията си и в писмото си от 22 януари 2016 г. твърди, първо, че Lihua International (HK) Holding е прекратило дейността си на 1 януари 2015 г., второ, че Foshan Huachang Textile Development е учредено през 2001 г. и че акционерите му са от същата група като Lihua International (HK) Holding и Foshan Huachang Textile Development (вж. т. 93 по-горе), и трето, че Foshan Nanhai Huachangsheng Textile продължава да извършва търговска дейност, но в областта не на продажбите и търговията, а единствено на финансите. Жалбоподателят обаче не посочва кой документ от преписката пред Общия съд може да докаже, че е предоставил на Комисията доказателства в подкрепа на тези твърдения.
- 112 Представеното удостоверение за регистрация на Lihua International (HK) Holding не съдържа посочената в точка 111 по-горе информация. Освен това в репликата си жалбоподателят посочва, че валидността на това удостоверение е изтекла през 2007 г. В това отношение следва да се констатира, че този довод — ако се разбира в смисъл, че цели доказване на датата на прекратяване на дейността на това предприятие — представлява нова промяна на позицията на жалбоподателя и е следователно напълно неправдоподобен. Във всички случаи обаче датата на изтичане на валидността на удостоверението, а именно точно една година след регистрацията на дружеството, не може по никакъв начин да се счита за дата на прекратяване на дейността на това предприятие.
- 113 Следва да се отхвърли и твърдението на жалбоподателя, че обжалваното решение било основано на „липса на допълнителни доказателства“, които Комисията никога не била му поискала да ѝ представи.
- 114 В писмото от 18 септември 2015 г. Комисията иска от жалбоподателя да опише търговската дейност на двете дружества, чието съществуване се установява от отговора на първото искане за разяснения. В съображение 9 от документа с обща информация се посочва, че в предоставената информация не се съдържат данни нито за датите на учредяване на двете предприятия, нито за това дали те са инвестирали в други дружества. Впрочем още във въпросника към искането за предоставяне на статут на нов производител износител се уточнява, че отговорът на жалбоподателя трябва да позволи на Комисията да определи ясно точното естество на евентуална свързаност на жалбоподателя с други дружества. Жалбоподателят следователно трябва да представи доказателства, с които да отговори на въпросите, на които Комисията все още счита, че не е получила отговор. Впрочем изразът „[и]зпращам в приложение поисканата допълнителна информация“, който жалбоподателят използва в писмото си от 22 януари 2016 г., показва, че същият знае, че Комисията иска от него допълнителна информация по този въпрос.
- 115 Жалбоподателят освен това твърди, че тъй като не бил изготвен протокол от изслушването, не си спомнял дали бил поставен въпросът за датата на прекратяване на дейността на двете дружества. Комисията никога не била искала уточнения относно „датите на прекратяване“. Тези твърдения се опровергават от документите, които самият жалбоподател представя на Комисията, когато се явява на изслушването, и в които посочва, че Lihua International (HK) Holding прекратява дейността си през 2008 г.
- 116 Ето защо, като се има предвид, че информацията, която жалбоподателят представя на Комисията във връзка с разглежданото условие, е противоречива и непълна, твърдението на същия, че съображения 11 и 12 от обжалваното решение са опорочени от явна грешка в преценката, е неоснователно.
- 117 Следователно първата част от третото правно основание трябва да бъде отхвърлена.

По втората част, в която се твърди явна грешка в преценката в съображение 16 от обжалваното решение

- 118 В съображение 16 от обжалваното решение по същество се посочва, че жалбоподателят — макар да твърди, че само две дружества от групата са активно ангажирани с производството и продажбата на разглеждания продукт през периода на първоначалното разследване в смисъл, че Foshan Lihua произвежда разглеждания продукт и го продава изключително на местния пазар, докато свързаният с него търговец Foshan Henry Trading изнася разглеждания продукт за други държави извън ЕС — не е представил на Комисията доказателства, които да ѝ позволят да се увери, че жалбоподателят и дружествата от неговата група не са изнасяли разглеждания продукт за Съюза през периода на първоначалното разследване. Всъщност според Комисията представените доказателства са непълни, тъй като в търговските книги на Foshan Lihua за периода на първоначалното разследване не се съдържат данни за условията за доставка, адресите на клиентите или местоназначението на продуктите, а от друга страна, в търговските книги на Foshan Henry няма посочено нито едно име на клиент за 2009 г. Освен това жалбоподателят не представя пълните търговски книги на Foshan Lihua за годините след период на първоначалното разследване.
- 119 Жалбоподателят твърди, че до 2013 г. дейността на Foshan Lihua не се развивала добре, тъй като то имало само няколко клиенти, а Foshan Henry Trading имало много малък обем на продажби, поради което решило, че не е необходимо да вписва имената и адресите на клиентите си, с оглед на което и те не се съдържали в представените на Комисията търговски книги. В репликата си жалбоподателят твърди, че причината за това бил по-скоро ограниченият брой клиенти. Всъщност през 2009 г. той продавал продуктите си на несвързан с него търговец в Малайзия. В жалбата си жалбоподателят обаче посочва, че през периода на първоначалното разследване продавал почти всичките и дори всичките си продукти чрез Foshan Guangchengda Import & Export Co. Ltd — несвързано с него китайско дружество за търговия, като получавал продажната цена при доставката. Тези продажби били „в страната“.
- 120 Жалбоподателят по същество поддържа, че от 2013 г. насам продажбите му са се увеличили и че Foshan Henry Trading е решило да следва по-строги правила за отчетност и да вписва в списък имената и адресите на клиентите си, както и условията за доставка. Той нямал никакви търговски отношения с посочените в точка 119 по-горе несвързани дружества за търговия. В представените на Комисията търговски книги за продажбите и износа на Foshan Henry Trading за 2009 г. и 2010 г. са отбелязани номерата на договорите и на фактурите, начинът на плащане, местоназначението на пратката, количествата и стойностите на продажбите, както и крайното местоназначение.
- 121 В репликата си жалбоподателят твърди, че имената и адресите на клиентите му не са посочени, тъй като търговските му книги за 2009 г. и 2010 г. не са дигитализирани и актуализирани.
- 122 При все това обаче твърдяната за недостатъчна отчетност до 2013 г. и търговските книги на Foshan Henry Trading отговаряли на приложимите за малките предприятия китайски правила.
- 123 Според жалбоподателя Комисията никога не оспорила тези обстоятелства.
- 124 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 125 В това отношение следва да се констатира, че жалбоподателят не е доказал, че в хода на въпросното разследване е представил документите, чиято липса Комисията е установила в съображение 16 от обжалваното решение. Той в частност не излага никакви доводи и не представя никакви доказателства за явно погрешния характер на изводите, които Комисията прави в посоченото съображение от обжалваното решение по отношение на предприятието Foshan Lihua. Жалбоподателят по-скоро признава липсата на въпросната информация и излага

доводи, за да я обоснове. Тези доводи не могат да оборят обаче направения в същото съображение извод, че по същество предоставените от жалбоподателя документи не позволяват на Комисията да провери дали той и предприятията от неговата група не са изнасяли разглеждания продукт за Съюза през периода на първоначалното разследване.

- 126 На първо място, доводът на жалбоподателя, че до 2013 г. дружеството за износ Foshan Henry Trading не води списък на клиентите си и на адресите ми поради малкия обем на продажбите си или поради малкия брой на самите клиенти, не е убедителен за Общия съд. Най-напред, Комисията припомня, че данните за продажбите на Foshan Henry Trading съдържат цялата необходима информация, включително имената на клиентите за периода 2010—2014 г., но че имената на клиентите за 2009 г. липсват. По-нататък, както поддържа Комисията, обемите на продажбите на жалбоподателя, извършени чрез Foshan Henry Trading, вписани в търговските му книги за 2009 г. и 2010 г. и представени в приложение В 12 към писмената защита, съвсем не могат да се считат за незначителни. Жалбоподателят въпреки не оспорва точността на сумите, които Комисията посочва в писмените си изявления и в съдебното заседание. Накрая, следва да се констатира, че в подкрепа на довода, съгласно който липсата на необходимата информация се дължи по-скоро на наличието на ограничен брой клиенти (т. 119 по-горе), не са изложени никакви доказателства, което прави информацията, предоставена от жалбоподателя на Общия съд, още по-неправдоподобна. Всъщност този довод представлява нова промяна на позицията на жалбоподателя.
- 127 На второ място, доводът на жалбоподателя, че до 2013 г. извършва целия или почти целия си износ чрез предприятието за търговия Foshan Guangchengda Import & Export, противоречи както на документа, който се съдържа в приложения В 19 и В 29 към писмената защита и от който е видно, че жалбоподателят е продавал значителни количества от продуктите си и на други предприятия за износ, така и на изявленията на самия жалбоподател, че през 2009 г. продава продуктите си на несвързан с него търговец в Малайзия.
- 128 На трето място, по отношение на довода на жалбоподателя, че приложимите за малките предприятия китайски правила за отчетност били спазени в представените пред Комисията търговски книги, е достатъчно да се констатира, че не е надлежно доказан. Тъй като сентенцията *iura novit curia* не важи за правото на държавите членки, а още по-малко за това на трети страни, става дума за факт, който при необходимост трябва да бъде доказан от този, който го твърди (вж. в този смисъл решение от 12 октомври 2017 г., *Moravia Consulting/EUIPO — Citizen Systems Europe (SDC-444S)*, Т-318/16, непубликувано, ЕУ:Т:2017:719, т. 72). Жалбоподателят обаче не представя нищо в подкрепа на това си твърдение. В частност жалбоподателят не се позовава на конкретна страница от преписката по настоящото дело. Във всеки случай спазването на националната правна уредба за отчетността само по себе си няма доказателствена стойност в рамките на антидъмпингова процедура като разглежданата, която преследва цели, различни от тези на посочената правна уредба.
- 129 Въпреки следва да се припомни, както прави и Комисията, че не може да бъде обвинявана, че не е взела предвид евентуални фактически или правни обстоятелства, които са могли да бъдат, но не са й били представени по време на административното производство, тъй като Комисията няма задължение служебно и по своя преценка да проучва какви обстоятелства са могли да й бъдат представени. Освен това законосъобразността на административно решение трябва да се преценява в зависимост от информацията, с която органът на Съюза, автор на решението, е можел да разполага към момента, когато го е приел (вж. в този смисъл решения от 24 септември 2002 г., *Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия*, С-74/00 Р и С-75/00 Р, ЕУ:С:2002:524, т. 168, и от 14 януари 2004 г., *Fleuren Compost/Комисия*, Т-109/01, ЕУ:Т:2004:4, т. 49). Жалбоподателят обаче признава, че въпросът за твърдяното съответствие с приложимите за малките предприятия китайски правила за отчетността в представените пред Комисията търговски книги не е повдигнат в хода на административното производство.

- 130 На четвърто място, макар да твърди, че в представените на Комисията търговски книги на Foshan Henry Trading за 2009 г. и за 2010 г. са вписани номерата на договорите и на фактурите, начинът на плащане, местоназначението на пратката, количествата и стойностите на продажбите, както и крайното местоназначение, жалбоподателят все пак не доказва, че в тях са вписани и имената на клиентите за 2009 г. При това съображение 16 от обжалваното решение се основава именно на този факт.
- 131 С оглед на това втората част от третото основание, а следователно и цялото трето основание, трябва да бъдат отхвърлени.

По четвъртото основание, с което се твърди нарушение на правото на защита

- 132 Четвъртото основание на жалбоподателя се отнася до съображения 13, 14 и 22 от обжалваното решение. Те гласят:

„(13) Впрочем някои приложения към преписката обстоятелства разкриват, че има клонове и/или дъщерни дружества, които [жалбоподателят] не е декларирал в последователно даваните от него на Комисията отговори. По време на изслушването от Комисията на 13 януари 2016 г. [жалбоподателят] дава допълнителна информация за естеството на тези обстоятелства, като например съществуването на дъщерно дружество[, което е установено в] Шиуан и е посочено както в представянето на вътрешната организационна структура на дружеството, така и в други публично достъпни данни. Тази информация нито е потвърдена, нито е отречена от [жалбоподателя].

(14) С оглед на изложеното Комисията счита, че информацията, която [жалбоподателят] е предоставил във връзка с този критерий, е непълна и противоречи на публично достъпни данни. [Първоначалното] разследване не потвърждава, че [жалбоподателят] не е свързан с нито един китайски износител или производител, който е обект на действащите мерки. Следователно [жалбоподателят] не отговаря на този критерий.

[...]

(22) Комисията счита, че тъй като предоставената от [жалбоподателят] информация е непълна и противоречи на други данни, с които тя разполага, не може да се изключи възможността през периода на [първоначалното] разследване Foshan Lihua да е изнасяло разглеждания продукт за Съюза директно, чрез свързани дружества или по силата на договори за изработка с други несвързани дружества. С оглед на това разследването не може да установи, че [жалбоподателят] не е изнасял за Съюза керамични плочки с произход от [Китайската народна република] през периода на [първоначалното] разследване. Следователно [жалбоподателят] не отговаря на този критерий“.

- 133 Съображения 13 и 14 от обжалваното решение се вписват в контекста на съображения 11 и 12 от същото решение, които Общият съд вече разгледа в рамките на първата част от третото основание при анализа на условието операторът, който е подал искане за статут на нов производител износител, да е доказал, че не е свързан с друго предприятие, обект на съществуващите антидъмпингови мита. От една страна, в съображение 13 от обжалваното решение Комисията посочва, че жалбоподателят не е указал пълната структура на групата, както и свързани или дъщерни дружества, чието съществуване тя установила от публично достъпна информация. Комисията изложила тези факти на жалбоподателя по време на изслушването, като му поставила въпрос по-специално за дъщерно дружество в Шиуан (Китай). От друга страна, в съображение 14 от обжалваното решение тя стига до извода, че

информацията, която жалбоподателят предоставя, за да докаже, че отговаря на въпросното условие, е непълна и противоречи на публично достъпни данни, така че това условие не може да се счита за изпълнено.

- 134 В съображение 22 от обжалваното решение, което, също както и разгледаното от Общия съд във втората част от третото основание съображение 16 от същото решение, се вписва в анализа относно условието за липса на износ за Съюза през периода на първоначалното разследване от групата от дружества на жалбоподателя, Комисията по същество констатира, че непълната и противоречива информация от жалбоподателя не ѝ позволява да направи извода, че последният или неговата група не са извършили въпросния износ.
- 135 Разглежданото тук основание съдържа по същество две части — като едната се отнася до свързаните с второто условие съображения 13 и 14 от обжалваното решение, а другата се отнася до свързаното с първото условие съображение 22 от обжалваното решение — които следва да бъдат анализирани поотделно.

По първата част, в която се твърди нарушение на правото на защита във връзка със съображения 13 и 14 от обжалваното решение

- 136 Първо, жалбоподателят твърди, че не бил изготвен протокол или запис на изслушването, както и че не му била предоставена никаква информация за установеното в Шиуан дъщерно дружество. Поради това жалбоподателят не можел да провери случилото се по време на изслушването и дали Комисията разбрала правилно казаното от него. В репликата си жалбоподателят посочва, че въпросът за това дъщерно дружество бил повдигнат от Комисията по време на изслушването. Жалбоподателят обаче не си спомнял точно направените от Комисията коментари в това отношение. Комисията не можела да обоснове обжалваното решение с предполагаеми изказвания по време на изслушването, след като нямало протокол или запис, по който жалбоподателят да е имал право да изрази становище и евентуално да предложи промени. Изслушването се отнасяло до документа с обща информация, в който обаче не се споменавало за дъщерното дружество в Шиуан.
- 137 С обжалваното решение Комисията следователно за първи път писмено уведомила жалбоподателя за съществуването на дъщерното дружество, установено в Шиуан, и за значението му с оглед решението му за участие. То не било споменато нито в документа с обща информация, нито в който и да било друг документ, така че жалбоподателят не знаел на какви публично достъпни данни се позовава Комисията. Комисията не предоставила на жалбоподателя никаква възможност да изрази становище по тези публично достъпни данни, нито пък да се запознае с тях.
- 138 Жалбоподателят твърди, че ако е имал възможност да изрази становище за установеното в Шиуан дъщерно дружество, е щял да обясни, че става въпрос не за търговско дружество, а за кооперативно сдружение, в което всички производители на керамични плочки от региона на Фошан, сред които и жалбоподателят, били длъжни да членуват и което под надзора на държавата осигурявало съвместни научни и технологични програми в областта на керамичните плочки в полза на своите членове. То не извършвало никакви оперативни, производствени, продажни или търговски дейности, като китайското правителство можело да потвърди това, ако било уведомено за въпросното разследване. Било напълно изключено през периода на първоначалното разследване установеното в Шиуан дружество да е изнасяло за Съюза разглежданите продукти или да е могло да се счита за свързано с други износители от гледна точка на дружественото право.

- 139 Второ, в хода на въпросното разследване Комисията не посочила на жалбоподателя конкретно на какви публично достъпни данни се позовава, за да обоснове съображение 14 от обжалваното решение. Тя не уточнила и съображенията, поради които считала предоставената от жалбоподателя богата информация за непълна и противоречива.
- 140 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 141 Тя признава, че не изготвила протокол от изслушването. На изслушването обаче било направено представяне и жалбоподателят бил изготвил резюме на обсъдените въпроси. Освен това изслушването било последвано от размяна на писма. В този смисъл жалбоподателят имал възможност да изрази становище както по време на изслушването, така и след него.
- 142 Що се отнася до установеното в Шиуан дъщерно дружество, за съществуването му се узнало от представянето на организационната структура на предприятието (приложение В 30 към писмената защита). Никакви пояснения не били направени по този въпрос, освен че дружеството било под контрола на генералния директор за продажбите. Комисията представила доказателствата на жалбоподателя по време на изслушването, но той не изразил никакво становище по тях.
- 143 Освен това в раздел „Новини“ на уебсайта на жалбоподателя била поместена информация за изложението „China Import & Export“, проведено в Кантон (Китай) през 2015 г. (приложение В 32 към писмената защита), в която се споменавало за дъщерно дружество с наименование Meta, Inc. и продукти с наименование Meta Tiles, Inc. Комисията не знаела дали Meta Tiles е само търговска марка, или пък става въпрос за отделен правен субект. Тази информация също била съобщена на жалбоподателя по време на изслушването, но не била нито отречена, нито потвърдена.
- 144 Изложените в точка 75 от жалбата пояснения на жалбоподателя относно установеното в Шиуан дружество съдържали нови обстоятелства, които не били съобщени в хода на въпросното разследване. Предоставяйки тези пояснения жалбоподателят в действителност потвърждавал, че установеното в Шиуан дъщерно дружество е юридическо лице и че Foshan Lihua притежава дялове в него. Тази нова информация отново показвала, че предоставените от жалбоподателя сведения за свързани правни субекти били непълни от самото начало и че не можело да се разчита на декларациите му. Предоставената в точка 75 от жалбата информация само подкрепяла изводите в обжалваното решение.
- 145 Във всеки случай въпросът за установеното в Шиуан дъщерно дружество сам по себе си не бил определящ за резултата от преразглеждането за статут на нов производител износител. По-скоро всички пропуски и несъответствия в предоставената от жалбоподателя информация довели до отхвърляне на искането му за статут на нов производител износител.
- 146 Що се отнасяло до публично достъпните данни, посочени в съображение 14 от обжалваното решение, ставало въпрос за няколко уебсайта, в които се споменавало за предприятие с наименование „Foshan Lehua“, установено в Шиуан (приложение В 31 към писмената защита), за уебсайта на предприятието, на който била публикувана информацията за Meta Tiles (приложение В 32 към писмената защита) и за резултатите от проверката в дружествения регистър на Хонконг (Китай) (приложение В 34 към писмената защита).
- 147 В това отношение в постоянната съдебна практика се приема, че правото на изслушване е неразделна част от правото на защита и гарантира на всяко лице възможност по полезен и ефективен начин да изрази гледната си точка в административно производство, преди да бъде прието каквото и да било решение, годно да засегне неблагоприятно интересите му (решения от 5 ноември 2014 г., Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, т. 46, и от 9 февруари 2017 г., М, C-560/14, EU:C:2017:101, т. 25).

- 148 Правилото, че на адресат на решение с неблагоприятни последици трябва да бъде предоставена възможност да изрази становище, преди решението да бъде прието, цели по-конкретно това лице да може да поправи грешка или да изтъкне свързани с личното си положение обстоятелства в подкрепа на приемането, неприемането или определянето на едно или друго съдържание на решението (вж. в този смисъл решения от 5 ноември 2014 г., Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, т. 47, и от 11 декември 2014 г., Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 149 Освен това, както по същество следва от член 6, параграф 6, четвърта алинея от основния регламент (понастоящем член 6, параграф 6, четвърта алинея от Регламент 2016/1036), този, който иска да се позове на устни сведения, трябва да ги докаже.
- 150 На първо място, макар да поддържа, че по време на изслушването е задала въпроси на жалбоподателя във връзка с установеното в Шиуан дъщерно дружество, както признава и жалбоподателят в репликата си, Комисията нито е изготвила протокол за изслушването, нито твърди, че го е записала. Комисията не е посочила и какъвто и да било документ от преписката, в който да са упоменати поставените по време на изслушването въпроси към жалбоподателя във връзка с дъщерното дружество.
- 151 Жалбоподателят отрича Комисията да му е задавала въпрос по време на изслушването във връзка с твърдението за съществуването на Meta Tiles.
- 152 Комисията не е доказала и че е предоставила на жалбоподателя възможност по време на изслушването или след него да изрази становище във връзка с публично достъпната информация, а именно различните уебсайтове.
- 153 Следователно жалбоподателят е установил, че Комисията неправилно е обосновала съображения 13 и 14 от обжалваното решение с казаното по време на изслушването или с информация, по отношение на която жалбоподателят не е имал възможност надлежно да изрази становище.
- 154 Впрочем организационната структура на Foshan Lihua, в която е посочен установеният в Шиуан клон, е предоставена на Комисията още с писмото на жалбоподателя от 7 септември 2013 г., съдържащо се в приложение В 2 към писмената защита. Комисията е могла следователно да постави на жалбоподателя въпросите си в това отношение много преди изслушването.
- 155 На второ място, следва да се провери дали заключението в точка 153 по-горе оборва извода в края на съображение 14 от обжалваното решение, съгласно който въпросното разследване не е могло да потвърди, че жалбоподателят не е свързан с нито един китайски износител или производител, обект на действащите мерки.
- 156 Видно от съображение 14 от обжалваното решение, същото се основава на два вида твърдени пропуски на жалбоподателя. От една страна, става въпрос за противоречия в информацията на жалбоподателя за публично достъпните данни и за заключенията в съображение 13 от обжалваното решение, по отношение на които в съображение в точка 153 по-горе бе установено нарушение на правото на защита на жалбоподателя.
- 157 От друга страна, съображение 14 от обжалваното решение се основава и на непълнота на предоставената от жалбоподателя информация. Макар наистина да може да бъде отнесено и към липсата на уточнения за установеното в Шиуан дъщерно дружество, това съображение е посветено най-вече на фактите, посочени в съображения 11 и 12 от обжалваното решение, чиято обосновааност бе установена в рамките на анализа на първата част от третото основание.

- 158 В съображения 11 и 12 от обжалваното решение Комисията отбелязва по-специално липсата на доказателства за съществуването и дейността на двете дружества, открити в резултат на исканията за разяснения, и по-специално за инвестиционната дейност на търговското и инвестиционно дружество Lihua International (HK) Holding. Поради липсата на точна и проверяема информация по тези въпроси Комисията не е могла да се увери, че групата на жалбоподателя не е свързана с други дружества, обект на действащите антидъмпингови мита.
- 159 Следователно основателността на доводите на жалбоподателя за съображение 13 от обжалваното решение не оборва извода за разглежданото условие в съображение 14 от същото решение. Това се потвърждава в още по-голяма степен от обстоятелството, че видно от използвания в началото на съображение 13 от обжалваното решение израз „освен това“, доводите в посоченото съображение са изложени за изчерпателност и са с относително второстепенно значение в сравнение с тези в съображения 11 и 12 от обжалваното решение. Тези доводи следователно са неотнормими и, макар да са основателни, в никакъв случай не могат да бъдат уважени.
- 160 С оглед на това първата част от четвъртото основание следва да бъде отхвърлена.

По втората част, в която се твърди нарушение на правото на защита във връзка със съображение 22 от обжалваното решение

- 161 В реликата си жалбоподателят твърди, че въобще не бил уведомен за отправената от Комисията покана към представител на промишлеността на Съюза да участва в разглеждането на случая. Жалбоподателят научил за това едва при встъпването на тази страна в настоящото производство. От приложение В 16 към писмената защита било видно, че Cerame-Unie представила на Комисията обемна преписка, в която по-специално имало твърдения за структурата на групата от дружества на жалбоподателя и износната им дейност. В този документ се посочвало, че било от съществено значение Комисията внимателно да провери дали жалбоподателят и един от клоновете му не изнасяли керамични плочки през периода на първоначалното разследване. Документът обаче въобще не бил предоставен на жалбоподателя, така че той нямал възможност да изрази становище по него. Освен това съображение 22 от обжалваното решение повтаряло заявеното от Cerame-Unie, а именно, че „не може да се изключи“ извършването на износ през периода на първоначалното разследване. Комисията следователно основала решението си на информация, по която жалбоподателят нямал възможност да изрази становище.
- 162 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 163 В това отношение следва преди всичко да се разгледа допустимостта на тази част, изтъкната едва на етапа на реликата.
- 164 В отговор на отправения му в съдебното заседание въпрос в това отношение жалбоподателят посочва, че не изтъкнал въпросните доводи в жалбата си, тъй като същите били основани на информация, която узнал едва в хода на настоящото съдебно производство.
- 165 При все това обаче, обратно на твърдяното от жалбоподателя, от писмото от 18 септември 2015 г. е видно, че същият е бил уведомен, че Комисията е получила информация от страна на промишлеността на Съюза във връзка с въпросното разследване. Дори и Комисията да не му е изпратила тази информация по собствена инициатива, жалбоподателят безспорно е можел да я поиска, за да изрази становище по нея — нещо, което той не направил (вж. в този смисъл решение от 28 февруари 2017 г., Yingli Energy (China) и др./Съвет, Т-160/14, непубликувано, ЕУ:Т:2017:125, т. 252).

- 166 Ето защо въпросните доводи би трябвало да се квалифицират като нови и следователно да се отхвърлят като недопустими.
- 167 Във всички случаи разглежданият тук довод трябва да се отхвърли по същество.
- 168 Жалбоподателят не е доказал, че изводите на Cerame-Unie са възприети от Комисията в обжалваното решение. Оспореното от жалбоподателя съображение 22 от обжалваното решение е прието в резултат на разследването на Комисията. В него безспорно се използва формулировка, която е сходна или дори идентична с тази, която се съдържа в писмото от Cerame-Unie, а именно че „не може да се изключи“ извършването на износ през периода на първоначалното разследване. Това обаче се дължи единствено на факта, че тежестта на доказване на изпълнението на условията по член 3 от окончателния регламент пада върху жалбоподателя, а не върху Комисията.
- 169 Следователно втората част от четвъртото основание, а следователно и цялото четвърто основание, трябва да бъдат отхвърлени.

По петото основание, с което се твърди злоупотреба с власт и грешка при прилагане на правото

- 170 С петото си основание жалбоподателят оспорва съображения 11, 12 и 16—19 от обжалваното решение. Съображения 11, 12 и 16 от споменатото решение вече са цитирани в точка 91 по-горе. Съображения 17—19 гласят:

„(17) От друга страна, съществуват сериозни съмнения и за точността на предоставените от [жалбоподателя] данни за производството. Посоченият в отговора на въпросника среден производствен капацитет за периода 2009—2015 г. е много по-нисък от данните за производството, които Foshan Lihua е публикувало на собствения си уебсайт и на други търговски [уеб]сайтове.

(18) [Жалбоподателят] предоставя и вътрешни данни за ежемесечно произвежданите от него нови продукти, въведени през 2013 г. Въпреки това, когато тези данни се екстраполират за период от една година, общото годишно производство на новата продуктова гама е по-високо от общия производствен капацитет, посочен в отговорите на въпросника, дори и тези цифри да не включват класическите продукти и да не отчитат всички видове на продукта от новата гама.

(19) Освен това общият размер на продажбите за износ на [Foshan Henry Trading] за 2011 г. и 2012 г., видни от данните за продажбите, надвишават декларирания от Foshan Lihua общ производствен капацитет. През 2013 г. износът на [Foshan Henry Trading] представлява над 90 % от декларирания производствен капацитет. [Жалбоподателят] твърди, че това се дължи на разликите между датите на вписване в отчетите и на осъществяване продажбите на стокони запаси на [Foshan Henry Trading]. Със стоконите запаси обаче не може да се обясни наличието на трайна тенденция за период от три години“.

- 171 В съображения 17—19 от обжалваното решение Комисията по същество отбелязва несъответствията в предоставените от жалбоподателя данни или противоречията с публикуваните в интернет данни за производствения му капацитет, действителното му производство и експортните продажби на Foshan Henry Trading.

- 172 Жалбоподателят счита, че Комисията няма право да задава въпроси, които не са свързани със статута на нов производител износител. Макар в отговора си на документа с обща информация жалбоподателят да попитал с какво търговски данни за дружество, което осъществява дейност в

- областта на текстилната промишленост, целулозно-хартиената промишленост или финансите, биха могли да са от значение за разглеждания случай, който се отнася до керамични плочки, Комисията никога не му предоставила пояснения в това отношение.
- 173 Като се позовава в съображение 16 от обжалваното решение на продажбите, които били вписани в търговските книги след периода на първоначално разследване, и като основала решението си на това обстоятелство, Комисията допуснала също и грешка при прилагане на правото, тъй като споменатите продажби нямали никаква връзка с въпросното преразглеждане.
- 174 В съображение 17 от обжалваното решение се съдържа „неуместно“ твърдение за разглеждането за нов производител износител, което се отнасяло само до износа, извършен през периода на първоначалното разследване и свързаността с износители. Производствените резултати и данни след периода на първоначалното разследване нямали никаква връзка с преразглеждането.
- 175 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 176 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика даден акт е опорочен поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и непротиворечиви доказателства изглежда, че е бил приет с единствената или поне определяща цел да постигне цели, различни от целите, с оглед на които е предоставено съответното правомощие, или с цел да избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (решение от 13 ноември 1990 г., Fedesa и др., С-331/88, EU:C:1990:391, т. 24; в този смисъл вж. също решение от 15 юли 1994 г., Matra Nachette/Комисия, Т-17/93, EU:T:1994:89, т. 173). В това отношение е достатъчно да се констатира, както прави и Комисията, че тъй като жалбоподателят не доказва, а всъщност и дори не твърди, че Комисията е приела обжалваното решение с различни от изложените в него цели, това основание трябва да бъде отхвърлено.
- 177 По отношение на твърдението на жалбоподателя, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като в съображение 16 от обжалваното решение се основала на подробните вписвания на продажбите в търговските книги на Foshan Lihua за годините след първоначалното разследване, следва да се констатира, че жалбоподателят критикува мотив, който е въведен с израза „освен това“ и който е изложен от съображения за изчерпателност. Поради това този довод е несъстоятелен.
- 178 Освен това, макар настоятелно да твърди, че данните след периода на първоначалното разследване и данните за дружества, извършващи дейност в областта на целулозно-хартиената промишленост, текстилната промишленост и инвестициите, по никакъв начин не са свързани с въпросното разследване, жалбоподателят все пак по никакъв начин не е доказал това си твърдение (вж. съдебната практика в т. 103 по-горе).
- 179 Както по същество поддържа и Комисията, посочените в точка 178 по-горе данни могат да се използват, за да се провери по-специално информацията относно дейностите на групата през периода на първоначалното разследване и на спадащите към нея дружества, които извършват дейност в областта на разглеждания продукт. В този смисъл Комисията не е надхвърлила явно границите на необходимото при разглеждането на въпросната преписка.
- 180 С оглед на това петото основание трябва да се отхвърли.

По шестото основание, с което се твърди явна грешка при прилагане на правото

- 181 С шестото си основание жалбоподателят оспорва съображения 16 и 22 от обжалваното решение. Тези съображения са цитирани в точки 91 и 132 по-горе.
- 182 По отношение на съображение 16 от обжалваното решение, съгласно което „Комисията не може да установи дали Foshan Lihua е изнасяло разглеждания продукт за Съюза през периода на [първоначалното] разследване“, първо, жалбоподателят твърди, че никой не е можел да установи със сигурност, че е извършвал износ за Съюза през периода на [първоначалното] разследване, тъй като нямало какъвто и да било износ. Операторите, които искали да получат статут на нов производител износител трябвало само да предоставят доказателства, от които на пръв поглед да следва, че не са изнасяли разглеждания продукт за Съюза през този период и че не са били свързани с други износители на разглеждания продукт, които са обект на действащите антидъмпингови мита, както направил корейският производител износител в производството, по което бил приет Регламент за изпълнение 2015/2179. На второ място, като обективен орган Комисията не можела да има задължение по основния регламент да установи наличието на такъв износ.
- 183 По отношение на съображение 22 от обжалваното решение жалбоподателят твърди, че изразът „не може да се изключи“ не бил обоснован правно с оглед на основния или окончателния регламент. Ставало въпрос за произволен извод, основан на хипотеза. Първо, Комисията не разполагала с никакви индиции за износ на разглеждания продукт за Съюза пряко, посредством свързани дружества или по силата на договори за изработка с други несвързани дружества. Второ, тъй като тежестта на доказване падала върху жалбоподателя и го задължавала да предостави prima facie доказателства, че не е изнасял разглеждания продукт за Съюза през периода на първоначалното разследване и че не е свързан с други износители на разглеждания продукт, обект на действащите антидъмпингови мита, било напълно логично наличието на износ или свързаност никога да не може да бъде напълно изключено.
- 184 От това следвало, че въпросните два извода били опорочени от явни грешки в преценката.
- 185 Освен това в репликата си жалбоподателят твърди, че доводите, изложени в точки 182 и 183 по-горе, доказват явно нарушение на правото на преценка на Комисията.
- 186 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.
- 187 Шестото основание е свързано с доказателствената тежест и с приложимия за лицето, върху което тя пада, стандарт на доказване. Те впрочем бяха широко обсъдени и разгледани в рамките на второто основание.
- 188 На първо място, следва да се припомни (вж. т. 83 по-горе), че макар жалбоподателят многократно да твърди, че трябвало да му бъде даден статут на нов производител износител, тъй като представил доказателства, от които на пръв поглед било видно, че отговарял на необходимите условия, такъв стандарт на доказване не бил предвиден от законодателя нито в член 3 от окончателния регламент, нито още по-малко в член 11, параграф 4 от основния регламент. И в двата случая законодателят само предвижда, че предприятието, което е заинтересовано да получи статут на нов производител износител, трябвало да докаже, че са изпълнени необходимите условия.
- 189 Видно от заключенията, направени в точки 82—90 по-горе, от една страна, от Регламент за изпълнение 2015/2179 не може да се изведе нищо друго в това отношение, и от друга страна, жалбоподателят не е подложен на каквато и да било дискриминация в сравнение с въпросния производител износител от Корея.

- 190 На второ място, макар жалбоподателят да счита, че му е било поискано невъзможно за представяне доказателство, следва да се отбележи, че доказване на несъществуващ факт в действителност може да се окаже невъзможно. Въпреки това изискването тежестта на доказване да се поеме от искания да получи статут на нов производител износител, предвидено както в член 3 от окончателния регламент, така и в член 11, параграф 4 от основния регламент, само по себе си съвсем не е невъзможно да бъде изпълнено. Предоставянето на изчерпателна, съгласувана и проверяема информация и доказателства по-специално за всички продажби и за структурата на групата, както се иска във въпросника за преразглеждане и в евентуалните искания за разяснения, позволява на Комисията да изключи, ако случаят всъщност е такъв, че разглежданият продукт е бил изнасян за Съюза през периода на първоначалното разследване, и дори да заключи, че жалбоподателят не е свързан с нито един производител износител, обект на въпросните антидъмпингови мита.
- 191 На трето място, оспорените от жалбоподателя конкретни изрази „Комисията не може да установи дали Foshan Lihua е изнасяло разглеждания продукт за Съюза през периода на [първоначалното] разследване“ и „не може да се изключи възможността през периода на [първоначалното] разследване Foshan Lihua да е изнасяло разглеждания продукт за Съюза директно, чрез свързани дружества или по силата на договори за изработка с други несвързани дружества“ са пряко следствие, от една страна, от разпределянето на тежестта на доказване на изпълнението на трите условия за предоставяне на статут на нов производител износител на заинтересования икономически оператор, и от друга страна, от изисквания в това отношение стандарт на доказване (вж. т. 188 по-горе). Ето защо, обратно на внушаваното от жалбоподателя, Комисията не е длъжна нито да докаже за жалбоподателя, че е изнасял разглеждания продукт за Съюза или че е свързан с предприятия, обект на въпросните антидъмпингови мита, нито е длъжна да предостави доказателства в този смисъл. За да се отхвърли искане за такъв статут е достатъчно по същество предоставените от въпросния икономически оператор доказателства да не са достатъчни, за да докажат твърденията му, както е в случая. Както основателно твърди Комисията, с оглед на ролята си в разследванията за предоставяне на статут на нов производител износител тя е длъжна да провери с всички средства, с които разполага, точността на представените от такъв икономически оператор твърдения и доказателства (вж. в този смисъл решение от 22 март 2012 г., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, т. 32). По този начин в хода на разследването, въз основа на което е прието обжалваното решение, Комисията не е превишила правомощията си, не е допуснала явна грешка в преценката и не е изневерила на положението си на обективен орган.
- 192 На четвърто място, по отношение на изложеното в репликата твърдение, че доводите в точки 182 и 183 по-горе доказват също и явно нарушение на свободата на преценка на Комисията, достатъчно е да се констатира, че с него не се добавя нищо към доводите, които вече бяха разгледани в рамките на това основание и които бяха отхвърлени в точки 188—191 по-горе.
- 193 Следователно шестото основание трябва да бъде отхвърлено.

По седмото основание, с което се твърди, че е допуснато нарушение на правото на изслушване и че мотивите са основани не на факти, а на предположения

194 Със седмото си основание жалбоподателят оспорва съображения 17—22 от обжалваното решение. Съображения 17—19 от това решение са цитирани в точка 170 по-горе, а съображение 22 от същото решение — в точка 132 по-горе. Съображения 20 и 21 от обжалваното решение гласят:

„(20) Накрая, [жалбоподателят] посочва на няколко уебсайта, че Съюзът е целеви пазар за дружеството и че керамичните му плочки имат „ЕО сертификат от 2004 г.“ и са „популярни в Европа“. Следователно [жалбоподателят] е могъл да изнася керамични плочки за Съюза поне от 2004 г. насам. Ето защо изглежда малко вероятно, след като разполага с необходимия ЕО сертификат за износ на разглеждания продукт за Съюза, [жалбоподателят] да не е изнасял до 2012 г., т.е. осем години след получаването на сертификата.

(21) [Жалбоподателят] твърди, че притежаването на ЕО сертификат не е доказателство за износна дейност през периода на [първоначалното] разследване и че е използвал този сертификат за продажбите си на клиенти от Африка, Корея, Русия, Беларус и Украйна, които възприемат знака „ЕО“ като гаранция за качество. Това обстоятелство обаче с нищо не променя доводите на Комисията, посочени в съображение 20 по-горе. Макар наистина ЕО сертификатът да може да е полезен маркетингов инструмент в някои страни, изглежда малко вероятно това само по себе си да обосновава провеждането на скъпо струващото производство по получаване на ЕО сертификат без намерение да се започне износ за Съюза. Всъщност това производство предполага адаптиране на производствения процес, нови методи за изпитване, евентуални изменения в проекта във връзка с прилагането на маркировката и сертифициране от трети правен субект. От друга страна, ЕО сертификатът е задължителен при експортните продажби за Съюза, тъй като керамичните плочки са строителни материали, които попадат в приложното поле на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 88, 2011 г., стр. 5). С оглед на това този довод следва да бъде отхвърлен“.

195 Като се позовава по-специално на определение от 18 юни 1986 г., *British American Tobacco и Reynolds Industries/Комисия* (142/84, непубликувано, EU:C:1986:250, т. 13), решения от 17 ноември 1987 г., *British American Tobacco и Reynolds Industries/Комисия* (142/84 и 156/84, EU:C:1987:490), и от 1 октомври 2009 г., *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет* (C-141/08 P, EU:C:2009:598, т. 83), и заключение на генералния адвокат Slynn по дело *Hasselblad/Комисия* (86/82, EU:C:1983:204), жалбоподателят най-напред твърди, че правото на изслушване е основно право, което гарантира на всяко лице възможност по полезен и ефективен начин да изрази гледната си точка в административно производство, преди да бъде прието каквото и да било решение, годно да засегне неблагоприятно интересите му. Комисията трябвало, като вземе предвид следващите от отговора на съответното предприятие обстоятелства, или да се откаже от оказали се неоснователни твърдения за нарушения, или да преформулира и допълни както от фактическа, така и от правна страна доводите си в подкрепа на твърденията си за нарушения, които продължава да поддържа. Комисията трябвало следователно да преразгледа изводите, до които била стигнала в хода на разследването, както и най-вече документа с обща информация, като вземе предвид поясненията и доводите на жалбоподателя. Според жалбоподателя в окончателното си решение Комисията не била длъжна да отговори на всичките му доводи, като трябвало да бъде възприемчива, открита за доводите му и готова да бъде убедена и да включи основните му доводи в окончателното си решение. В този смисъл Комисията била длъжна да разгледа всички фактически и правни обстоятелства, доведени до знанието ѝ от жалбоподателя.

- 196 В случая обаче Комисията не уважила лоялно и ефективно правото на изслушване и правото на добра администрация. Всъщност, макар да допуснала и приканила жалбоподателя да се защити писмено и устно, Комисията в действителност напълно пренебрегнала всички представени факти и изложени доводи. Поради това жалбоподателят не бил ефективно изслушан.
- 197 По отношение на съображение 17 от обжалваното решение жалбоподателят твърди, че Комисията не е взела предвид многобройните насрещни доводи, които изложил в част II, точка 3 от отговора си от 20 декември 2015 г. на документа с обща информация. Всъщност текстът на това съображение изцяло съвпадал с текста на съображение 14 от документа с обща информация. Комисията не посочила кои „други търговски уебсайтове“ имала предвид в съображение 17 от обжалваното решение, което попречило на жалбоподателя да се защити.
- 198 Жалбоподателят бил поясnil, че предоставените на Комисията данни за производството са основани на заверените отчети, които били приложени към преписката на Комисията. От друга страна, публикуваната на уебсайтове информация, чиято цел била да впечатлява бъдещи клиенти, имала съвсем различно предназначение от това на заверените отчети и не трябвало да бъде толкова точна, колкото заверените финансови отчети. Определящи били само заверените по съответния ред данни.
- 199 В съображения 18 и 19 от обжалваното решение въпросните разминавания били лесно обясними и Комисията била уведомена за това с точки 3 и 4 от отговора на жалбоподателя на документа с обща информация. Те се дължали на факта, че Foshan Lihua и Foshan Henry Trading били две различни дружества от една и съща група и датите им за осчетоводяване не съвпадали. Съгласно китайското право производител като жалбоподателя трябвало да издава фактури с данък върху добавената стойност (ДДС) на Foshan Henry Trading, когато продуктите били натоварени и били напуснали Китай. Това можело да стане няколко седмици след като продуктите физически са напуснали Китай. От друга страна обаче, износител като Foshan Henry Trading трябвало да декларира продуктите пред китайските митнически органи точно в момента на износа им, т.е. когато продуктите физически напуснали Китай, така че често имало значителни различия между датите на осчетоводяване на жалбоподателя и на Foshan Henry Trading, особено в края на годината, когато понякога се изнасяли огромни количества продукти. Foshan Henry Trading често товарело и изнасяло продукти през последните два месеца на годината, но Foshan Lihua му издавало фактури с ДДС едва през следващата година. Поради това Foshan Henry Trading складирали и изнасяли някои продукти само през следващата година. По тази причина понякога износът на Foshan Henry Trading представлявал 90 % от производствения му капацитет. Това продължавало да бъде така от 2013 г. включително.
- 200 Комисията не обяснила как е стигнала до извода в съображение 19 от обжалваното решение, че забавянията при извършването на инвентаризация не можели да обяснят наличието на трайна тенденция за период от три години. Изглеждало, че подобни забавяния се срещали по-скоро често в Китай поради практиките на осчетоводяване и на вписване в публичните регистри.
- 201 Комисията пренебрегнала тези доводи, след като съображения 18 и 19 от обжалваното решение буквално били същите като съображения 15 и 16 от документа с обща информация.
- 202 В съображения 20—22 от обжалваното решение Комисията, макар да приемала, че ЕО сертификатът е инструмент за гарантиране на сигурност и знак за качество, който се използвал и на пазари, различни от този на Съюза, все пак твърдяла, че изглеждало малко вероятно това само по себе си да обосновава провеждането на скъпото производство по получаване на ЕО сертификат без намерение да се започне износ за Съюза.
- 203 В съображение 22 от обжалваното решение Комисията заключила в това отношение, че тъй като предоставената от жалбоподателя информация била непълна и противоречала на други данни, с които тя разполагала, не можело да се изключи възможността през периода на първоначалното

разследване Foshan Lihua да е изнасяло разглеждания продукт за Съюза директно, чрез свързани дружества или по силата на договори за изработка с други несвързани дружества. С оглед на това въпросното разследване не могло да установи, че жалбоподателят не е осъществявал износ на разглеждания продукт за Съюза през периода на първоначалното разследване. Като възпроизвела буквално текста на съображения 17—19 от документа с обща информация, Комисията не взела предвид насрещните доводи, които жалбоподателят изложил в точки 5 и 6 от отговора си на документа и които се съдържали в приложение А 5 към жалбата. Жалбоподателят показал колко важен е ЕО сертификатът дори и за клиентите му от Корея. Спазването на стандартите на Съюза за сигурност можело да бъде инструмент за популяризиране да продават извън Съюза, което Комисията не взела предвид, като поддържала своята позиция, че високите разходи, свързани със сертификат, издаден през 2004 г. показват намерението на жалбоподателя да започне износ за Съюза.

- 204 Макар наистина винаги да е искал да изнася за Съюза, жалбоподателят за съжаление не успял да осъществи това си намерение до 2013 г. и Комисията не представила никакви доказателства за обратното. Впрочем той направил необходимите за получаване на ЕО сертификата разходи, за да може да изнася не само за Съюза, но и за други пазари, където този сертификат му давал търговско предимство.
- 205 В съображение 22 от обжалваното решение Комисията квалифицирала предоставената от жалбоподателя информация като непълна и противоречива, но не уточнявала коя точно част от нея и защо била такава.
- 206 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 207 В това отношение, както беше припомнено и при разглеждането на четвъртото основание, постоянната съдебна практика приема, че правото на изслушване е неразделна част от правото на защита и гарантира на всяко лице възможност по полезен и ефективен начин да изрази гледната си точка в административно производство, преди да бъде прието каквото и да било решение, годно да засегне неблагоприятно интересите му (вж. т. 147 по-горе).
- 208 Правилото, че на адресат на решение с неблагоприятни последици трябва да бъде предоставена възможност да изрази становище, преди решението да бъде прието, цели по-конкретно това лице да може да поправи грешка или да изтъкне свързани с личното си положение обстоятелства в подкрепа на това решението да бъде прието, да не бъде прието или да има едно или друго съдържание (вж. т. 148 по-горе).
- 209 Обстоятелството, че в съображения 17—20 и 22 от обжалваното решение са формулирани по същия начин както в съображения 14—18 от документа с обща информация, не означава, както твърди и Комисията, че тя не е взела предвид дадените от жалбоподателя пояснения и че по този начин е нарушила правото му да бъде изслушан в хода на административното производство. В това отношение следва да се припомни заключението на генералния адвокат Slynn по дело Hasselblad/Комисия (86/82, EU:C:1983:204), на което се позовават и главните страни и съгласно което посоченото обстоятелство по-скоро означава, че представените от жалбоподателя доводи и доказателства не са могли да променят убеждението на Комисията и поради това са били отхвърлени. Освен това, видно от писмото му от 15 януари 2016 г. до Комисията, в което резюмира изслушването от 13 януари 2016 г., жалбоподателят е взел под внимание факта, че доводите и документите, които е предоставил на Комисията, включително и след съобщаването му на документа с обща информация, не са могли да убедят Комисията, че две от спорните условия за придобиване на статут на нов производител износител по член 3 от окончателния регламент са изпълнени. Ето защо той няма основание да твърди, че Комисията чисто и просто е пренебрегнала получената от него информация.

- 210 Този извод е в съответствие със съдебната практика, съгласно която изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която е издала акта, така че да дадат възможност на заинтересованото лице да се запознае с основанията за взетите мерки, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на даден акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя. Освен това мотивите на обжалвания акт трябва да бъдат преценявани с оглед по-специално на предоставената от жалбоподателя информация и изразените от него в хода на административното производство становища. В частност не се изисква мотивите на решенията в областта на антидъмпинговите мита да уточняват различните и понякога многобройни и сложни фактически и правни обстоятелства, които са техен предмет, тъй като тези решения се включват в систематичната рамка на съвкупността от мерки, от които са част. В това отношение е достатъчно съображенията на институциите в споменатите решения да бъдат изложени ясно и недвусмислено (вж. в този смисъл решение от 22 май 2014 г., *Guangdong Kito Ceramics* и др./Съвет, T-633/11, непубликувано, EU:T:2014:271, т. 120 и цитираната съдебна практика).
- 211 Освен това съображение 21 от обжалваното решение отговаря точно на становището, което жалбоподателят изразява след съобщаването му на документа с обща информация.
- 212 Ето защо доводите, с които жалбоподателят иска да докаже, че правото му да бъде изслушан е било нарушено, и които са изведени от самото съдържание на мотивите на обжалваното решение и на документа с обща информация, трябва да бъдат отхвърлени.
- 213 Необходимо е да се разгледат и конкретните възражения на жалбоподателя по отношение на определени съображения от обжалваното решение.
- 214 На първо място, по отношение на възраженията срещу съображение 17 от обжалваното решение (вж. т. 197 и 198 по-горе) доводът на жалбоподателя, че не е могъл да изрази становище относно източниците на информация, на които се позовава Комисията, се оборва от второто искане за уточнения, съдържащо се в приложение В 18 към писмената защита. Комисията ясно посочва, че източниците на информация са уебсайтовете на самия жалбоподател и на *Global Manufacturer Certification* (наричано по-нататък „ГМС“) — предприятие с международна репутация, която е извършило одит на жалбоподателя през 2009 г. в рамките на процедура по сертифициране. Ето защо този довод трябва да бъде отхвърлен.
- 215 Макар жалбоподателят да твърди, че в отговора си на документа с обща информация е дал разяснения по този въпрос, трябва да се констатира, че двете писма в приложение А б към жалбата не съдържат никаква информация, която да може да обясни разликите между производствения капацитет, посочен в отговорите на въпросника, и този, посочен на неговия уебсайт и на уебсайта на ГМС. Доводът трябва следователно да бъде отхвърлен.
- 216 По отношение на довода, че отговорите на жалбоподателя на въпросника били основани на одитни доклади, които представил на Комисията, трябва да се констатира, че не е посочил къде точно в преписката на Общия съд може да бъде намерена необходимата информация. Впрочем жалбоподателят не оспорва довода на Комисията, че тези одити не съдържат въпросната информация.
- 217 Не изглежда достоверно и оправданието, че значителните разлики, които Комисията твърди, че е установила от информацията, публикувана на собствения му уебсайт и на уебсайта на ГМС, не били точни, тъй като не били получени в резултат на задълбочен анализ. Този доводът следователно не може да се приеме.

- 218 Във всеки случай следва да се подчертае, че пред Общия съд жалбоподателят излага само общи твърдения. Жалбоподателят не представя какъвто и да било анализ, който да доказва, че посочените от Комисията стойности са грешни или че направените от нея изводи са очевидно неправилни.
- 219 На второ място, въпреки че съображение 18 от обжалваното решение е посочено сред оспорените съображения, по време на съдебното заседание жалбоподателят признава, че не е изтъкнал по отношение на него никакво конкретно твърдение за нарушение. Трябва следователно да се констатира, че жалбоподателят не е доказал твърдението в настоящото основание за незаконосъобразност на изложените в това съображение мотиви.
- 220 На трето място, по отношение на съображение 19 от обжалваното решение е достатъчно да се констатира, че жалбоподателят не доказва съществуването на разпоредбата от китайското право в областта на ДДС, на която се позовава (вж. в този смисъл решение от 12 октомври 2017 г., *Moravia Consulting/EUIPO — Citizen Systems Europe (SDC-444S)*, T-318/16, непубликувано, EU:T:2017:719, т. 72). Жалбоподателят не доказва и че по-голямата част от износа действително е била извършена в края на годината. Освен това от приложение В 12 към писмената защита е видно, че през периода 2009—2015 г. продажбите на Foshan Henry Trading за последните два месеца на всяка от тези години не надвишават в никакъв случай продажбите през останалите месеци. Впрочем Комисията основателно твърди, че различните дати на осчетоводяване не могат да обяснят промяна в количествата в рамките на една година. Жалбоподателят обаче твърди, че това продължава без прекъсване до 2013 г. включително. В този смисъл, ако една и съща промяна се проявява през период от няколко години, вече няма да има разлика, тъй като количествата, които не са били осчетоводени през дадена година, ще бъдат осчетоводени през следващата година и общият обем за различните години ще остане един и същ или много сходен. Доводите срещу съображение 19 от обжалваното решение трябва следователно да бъдат отхвърлени.
- 221 На четвърто място, по отношение на доводите за значението на обстоятелството, че жалбоподателят притежава сертификат ЕО, за преценката дали е изпълнено условието лицето, което иска да получи статут на нов производител износител, да докаже, че не е изнасял разглеждания продукт за Съюза през периода на първоначалното разследване, заключенията на Комисията трябва да бъдат преценени в контекста на делото. Комисията приема, че такъв сертификат може да представлява маркетингов инструмент в някои трети страни. При все това обаче разходите и усилията, които предполага получаването на такъв сертификат, биха били безсмислени при липса на ясно намерение за износ на разглеждания продукт за Съюза. При това жалбоподателят изрично признава в жалбата си, че винаги е искал да изнася разглеждания продукт за Съюза. Разбира се, това обстоятелство не доказва, че жалбоподателят действително е извършвал износ за Съюза през периода на първоначалното разследване. Намерението му обаче да извършва износ за Съюза след 2002 г., съчетано с получаването на сертификат и разглеждано в светлината на противоречията в част от предоставената от жалбоподателя информация и на факта, че не е предоставил друга необходима информация, може да потвърди извода в съображение 22 от обжалваното решение, съгласно който жалбоподателят не е доказал, че не е извършвал износ за Съюза през въпросния период.
- 222 Тъй като съображения 16—19 от обжалваното решение дават достатъчно основание да бъде направен този извод, съображения 20 и 21 от обжалваното решение трябва да се разглеждат като изложени от съображения за изчерпателност. Това се потвърждава в още по-голяма степен от обстоятелството, че в писмото си от 15 януари 2016 г., в което резюмира съдържанието на изслушването от 13 януари 2016 г., жалбоподателят по същество посочва, че е взел под внимание допълващия характер на основанието на Комисията относно „СЕ“ маркировката.

223 Следователно евентуална обоснованост на доводите на жалбоподателя срещу съображения 20 и 21 от обжалваното решение не може да обори отнасящия се до разглежданото условие извод в съображение 22 от същото решение. Трябва освен това отново да се припомни, че това съображение е основано и на обстоятелството, споменато в съображение 18 от документа с обща информация, че не може да се изключи, че жалбоподателят е изнасял разглеждания продукт за Съюза по договори за изработка с други несвързани дружества. Както обаче беше установено, доводът на жалбоподателя, че почти целият и дори целият му износ до 2013 г. е извършен посредством търговското предприятие Foshan Guangchengda Import & Export, противоречи както на документа в приложения В 19 и В 29 към писмената защита, съгласно който жалбоподателят е продавал значителни количества от продуктите си и на други предприятия за износ, така и на собствените изявления на жалбоподателя, че през 2009 г. е продавал продуктите си на несвързан търговец в Малайзия. Той все пак не представя каквото и да било доказателство, че впоследствие продуктите му не са били изнесени от тези предприятия в Съюза. Вместо това той по-скоро твърди, че няма представа за по-нататъшните продажби на продуктите от тези търговци.

224 Следователно седмото основание трябва да бъде отхвърлено.

По осмото основание, в което се твърди нарушение на член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение

225 В отговор на отправеното му искане да представи доказателства за представителните количества или за каквито и да било други количества износ за Съюза след периода на първоначалното разследване, жалбоподателят твърди, че Комисията му наложила условие, което било незаконосъобразно, тъй като не било предвидено в член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение.

226 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

227 В това отношение в съображение 10 от обжалваното решение се констатира, че жалбоподателят е производител износител на разглеждания продукт и че действително е извършвал износ за Съюза след периода на първоначалното разследване. В този смисъл евентуално констатиране на несъответствие на третото условие, предвидено в член 3 от окончателния регламент, с член 9.5 от Антидъмпинговото споразумение не би могло да доведе до подобряване на правното положение на жалбоподателя. Следователно това основание е неотносимо.

228 С оглед на това осмото основание и жалбата като цяло трябва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

229 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

230 Тъй като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Комисията в съответствие с исканията на последната.

231 Съгласно член 138, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да постанови встъпила страна, различна от посочените в параграфи 1 и 2 от този член, да понесе направените от нея съдебни разноски. В случая встъпилата страна следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd** понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) **Cerame-Unie AISBL** понася направените от нея съдебни разноски.

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 20 март 2019 година.

Подписи